PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scânteia

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

ANUL XXII Nr. 2585 | Marți 17 Februarie 1953 | 4 PAGINI - 20 BANI

In interiorul ziarului:

A. Săndulescu — Când își face cuib mulțumirea de sine... (pag. 2-a).

Să distrugem grabnic poleiul de pe semănături și pomi! — *Comunicatul Ministerului Agriculturii* (pag. 3-a)

Funeraliile lui Lev Zaharovici Mehlis (pag. 3-a).

Indeplinirea planului pe 1952 în R. D. Germană (pag. 3-a).

Efectele catastrofale în urma unui cutremur în Iran (pag. 3-a).

V. Iliescu — Geopolitica — teorie falimentară a jefuitorilor și războinicilor imperialiști (pag. 3-a).

SUB PRESIUNEA OPINIEI PUBLICE MONDIALE: Autoritățile americane au amânat din nou executarea sentinței în procesul soților Rosenberg (pag. 4-a).

Trei soldați englezi și un soldat francez au cerut azil politic guvernului R. D. Germane (pag. 4-a).

SCRISOARE DIN OLANDA: W. Jansma — Catastrofa inundațiilor din Olanda (pag. 4-a).

Recepții la Moscova și Pekin cu prilejul celei de a treia aniversări a Tratatului sovieto-chinez (pag. 4-a).

Noi atrocități săvârșite de agresorii americani pe insula Kociedo (pag. 4-a).

Ascuțirea luptei dintre monopoliștii țărilor participante la „planul Schuman" (pag. 4-a).

Marile sarcini de luptă ale ceferiștilor

Consfătuirea pe țară a ceferiștilor ținută în zilele de 12—14 Februarie 1953 constituie un eveniment important în viața țării noastre.

In măreața luptă pentru lichidarea înapoierii economice moștenite dela capitalism, pentru făurirea unei economii socialiste înfloritoare, un rol de seamă revine oamenilor muncii din transporturi, și în primul rând din transporturile pe calea ferată. Așa cum ne învață marele Stalin și experiența glorioasă a Uniunii Sovietice, dezvoltarea economiei naționale nu este posibilă fără un transport de cale ferată bine organizat, care să lege și să cimenteze într'un tot economic toate regiunile și raioanele țării.

Insemnătatea deosebită a Consfătuirii ceferiștilor rezultă din însuși caracterul ei de lucru. Cei mai vrednici muncitori, funcționari și ingineri ceferiști, aleși de către massa ceferiștilor, s'au întâlnit la această Consfătuire pentru a analiza, împreună cu conducătorii Căilor Ferate, pentru a se sfătui asupra măsurilor de luat pentru îmbunătățirea situației și a muncii la calea ferată, în vederea creșterii contribuției lor la realizarea primului nostru cincinal în 4 ani.

Expunerea făcută de către tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la Consfătuirea pe țară a ceferiștilor reprezintă pentru muncitorii și tehnicienii ceferiști, ca și pentru toți oamenii muncii, un document de deosebită însemnătate în lupta pentru realizarea planului cincinal în patru ani. Expunerea cuprinde o adâncă analiză a situației căilor ferate — una din ramurile cele mai însemnate ale economiei naționale — a realizărilor și lipsurilor existente, un vast program de acțiune care indică în mod concret și clar sarcinile puse de partid și guvern în fața ceferiștilor.

Expunerea — exemplu de studiere temeinică a problemelor —este o chemare adresată cadrelor de partid, de stat și economice să cerceteze și să cunoască problemele în adâncime, să lichideze „conducerea în general", să folosească experiența și inițiativa maselor, să lucreze împreună cu massele pentru a găsi de fiecare dată verigile principale pentru rezolvarea cu succes a problemelor construcției socialiste.

In anii regimului democrat-popular au fost obținute în domeniul căilor ferate realizări însemnate. Luptând cu hotărâre, cu eroism, sub conducerea partidului, ceferiștii au lichidat în scurt timp starea de dezorganizare și ruină a căilor ferate lăsată de regimul burghezo-moșieresc, distrugerile provocate de hoardele hitleriste în retragere și de bombardamentele bestiale ale aviației americano-engleze. Lungimea rețelei de cale ferată a țării a devenit considerabil mai mare față de cea din 1944. A sporit parcul rulant de locomotive și vagoane, a crescut volumul transporturilor efectuate, a fost îmbunătățită și modernizată rețeaua de telecomunicații, a sporit capacitatea de producție a atelierelor de cale ferată.

Din ampla analiză care s'a făcut la consfătuire a reieșit că, deși căile ferate au făcut un mare progres în ultimii opt ani, totuși ținând seama de sarcinile transportului feroviar derivate din dezvoltarea rapidă a economiei naționale, **există o rămânere în urmă a ritmului de creștere a transporturilor pe calea ferată față de ritmul de dezvoltare a economiei naționale.**

In expunerea făcută, tovarășul Gheorghiu-Dej a indicat un ansamblu de măsuri, a căror realizare va duce la lichidarea acestei rămâneri în urmă, ridicând transporturile la înălțimea sarcinilor puse de economia națională în plină dezvoltare.

Astfel, paralel cu lupta pentru descoperirea rezervelor interne și folosirea maximală a materialului rulant existent, este necesar ca C.F.R. să fie dotat în ritm progresiv cu noi locomotive de mare tracțiune, cu tot mai multe vagoane-marfă și vagoane-clasă de tipul cel mai modern. In acest scop tovarășul Gheorghiu-Dej indică un șir întreg de măsuri practice, printre care construirea unei fabrici noi de locomotive în Moldova, a unei fabrici de vagoane-marfă, etc.

Una dintre chestiunile importante este siguranța circulației în transporturi care trebue considerată de toți ceferiștii din serviciile executoare și din organele de conducere și control ca o condiție de bază în îndeplinirea planului de stat, ca o chestiune de onoare și de mare răspundere față de patrie.

Factorul hotărâtor pentru realizarea sarcinilor sporite care se pun în fața căilor ferate sunt oamenii, cadrele. Conducerea fostului Minister al Transporturilor, în locul unei munci atente, pline de dragoste și grijă față de cadre, a folosit metode birocrato-cancelariste, cu totul inadmisibile, a introdus o metodă de vânturare a cadrelor dintr'un loc într'altul, deadreptul periculoasă; în locul unei politici de creștere și apropiere a cadrelor, a dus o politică de îndepărtare birocratică față de cadre. Noua conducere a Ministerului Căilor Ferate are datoria să lichideze fără întârziere aceste grave lipsuri și denaturări grosolane, să pună în centrul întregii activități munca cu cadrele, ridicarea continuă a nivelului lor politic și profesional.

„Organele Ministerului Căilor Ferate, secțiile politice, organizațiile de partid, sindicale, de U.T.M. — a arătat tovarășul Gheorghiu-Dej — să organizeze temeinic în rândurile ceferiștilor lupta pentru însușirea necontenită a tehnicii înaintate, spre a îndeplini cât mai bine sarcinile de a asigura bunul mers și securitatea transporturilor pe căile ferate. Trebue luate măsuri pentru întărirea conducerii tehnice în toate verigile căilor ferate, ridicarea pregătirii tehnice a cadrelor conducătoare".

Măsurile indicate în problema salarizării și a ridicării continue a nivelului de trai material și cultural al ceferiștilor arată dragostea și grija părintească pe care partidul și guvernul le poartă oamenilor muncii.

In ultimii 3 ani s'au luat o serie de hotărâri care au îmbunătățit situația ceferiștilor. Pe lângă realizările obținute, în salarizarea ceferiștilor există însă lipsuri serioase, atât în ceeace privește sistemul însuși, cât și în aplicarea lui. Principala lipsă a sistemului în vigoare la C.F.R. este tendința lui nivelatoare, insuficienta diferențiere a salariilor după profesiune, după greutatea și importanța locului de muncă, etc. Aceste lipsuri au fost agravate prin tratarea birocratică a problemelor de salarizare, prin defectuoasa aplicare a muncii în acord și a sistemului premial. Este necesară înlăturarea lipsurilor, lichidarea nivelării, prin stabilirea unui sistem de salarizare care să țină seama de rolul căilor ferate în cadrul dezvoltării economiei naționale, să stimuleze munca ireproșabilă și de înaltă calitate.

Cheia mobilizării ceferiștilor în lupta pentru ridicarea transportului pe calea ferată la nivelul cerut de continua dezvoltare a economiei naționale este îmbunătățirea muncii politice de massă în toate unitățile C.F.R.

In centrul preocupărilor organizațiilor de partid trebue să stea întărirea lor politică și organizatorică, întărirea legăturilor lor cu massa, creșterea organizațiilor de partid prin atragerea în partid a celor mai avansați muncitori și tehnicieni. Organizațiile de partid trebue să desfășoare larg munca de ridicare a nivelului politic și ideologic al ceferiștilor, să se preocupe în permanență de dezvoltarea democrației interne de partid, de încurajarea și stimularea autocriticii și îndeosebi a criticii de jos. Este necesar să fie combătut cu cea mai mare hotărâre spiritul de ploconire, de servilism, de înăbușire a criticii de jos, spirit care există încă în unele unități. Una din cele mai importante sarcini ale organizațiilor de partid este asigurarea conducerii organizațiilor de massă, în primul rând a celor sindicale și de U.T.M. Intărirea conducerii unice la calea ferată este o sarcină vitală.

Un mare rol în mobilizarea și educarea oamenilor muncii dela C.F.R. îl are Direcția politică C.F.R. Lichidând lipsurile de care mai suferă — tendința nesănătoasă de a dubla organele administrative și a li se substitui, neglijarea muncii politice de massă, slaba colaborare cu organizațiile de partid, etc. — Direcția, secțiile și sectoarele politice trebue să-și intensifice activitatea în scopul mobilizării muncitorilor pentru realizarea sarcinilor cincinalului în 4 ani, prin întărirea muncii politice de massă, creșterea de noi cadre, îmbunătățirea muncii organizatorice și educative a sindicatelor și organizațiilor U.T.M., extinderea întrecerii socialiste, etc. Deosebit de importantă este asigurarea unei colaborări strânse între organele teritoriale de partid și organele direcției politice.

De o foarte mare însemnătate sunt indicațiile cu privire la întrecerea socialistă. „Este necesar — a spus tovarășul Gheorghiu-Dej — ca organizațiile de partid și sindicale, Ministerul Căilor Ferate, secțiile și sectoarele politice dela C.F.R. să asigure o radicală îmbunătățire a stării de lucruri în domeniul întrecerii socialiste, lichidând metodele cazone, formaliste, birocratice, luptând pentru ca fiecare muncitor participant la întrecere să participe efectiv la întrecerea socialistă".

In centrul întrecerii socialiste la C.F.R. trebue să stea angajamente concrete, legate de lupta pentru mărirea capacității transportului, pentru mărirea vitezei materialului rulant, pentru asigurarea securității depline a transportului.

Partidul adresează o înflăcărată chemare la luptă împotriva birocratismului, dușmanul oricărui progres, dușmanul a tot ce este nou, înăbușitorul tuturor inițiativelor și al elanului creator al oamenilor muncii. Trebue treziți la realitate atât birocrații vechi cât și cei noi.

O sarcină de însemnătate excepțională este întărirea vigilenței revoluționare. Trebue smulsă din rădăcini teoria putredă, neconformă cu realitatea că „dușmanul de clasă nu se manifestă la C.F.R.", trebue arsă cu fierul roșu tendința de subapreciere a dușmanului de clasă, atitudinea de gură-cască. Fiecare muncitor cinstit, fiecare inginer, tehnician, funcționar conștient trebue să fie cu ochii'n patru pentru a preîntâmpina și a descoperi tentativele de sabotaj, de spionaj, de diversiune și orice încercare a agenților în slujba dușmanilor de moarte ai poporului nostru, imperialiștii americano-englezi și ale unelte lor mârșave.

Cu mare însuflețire au salutat ceferiștii și toți oamenii muncii expunerea tovarășului Gheorghiu-Dej, luminos program de îmbunătățire și dezvoltare continuă a transporturilor pe calea ferată. Pe baza acestei expuneri, Consiliul de Miniștri a dat ca sarcină Comitetului de Stat al Planificării și Ministerului Căilor Ferate să elaboreze până la 15 Martie a. c. un proiect de măsuri privind ridicarea nivelului de trai și cultural al ceferiștilor, asigurarea creșterii cadrelor la nivel tehnic mai înalt și a calificării de noi cadre, precum și îmbunătățirea situației materialului rulant, atelierelor și depourilor, căii și telecomunicațiilor, șantierelor de construcții.

Sintetizând problemele uneia dintre ramurile principale ale economiei, expunerea analizează o serie de chestiuni dintre cele mai actuale și mai importante ale întregii economii naționale. Sarcina organizațiilor de partid este de a organiza studierea temeinică a acestui document, de a analiza în spirit critic și autocritic, în lumina indicațiilor cuprinse în el, întreaga activitate a tuturor întreprinderilor.

Aniversarea glorioaselor lupte revoluționare din 1933 trebue să constitue pentru întregul popor muncitor și înainte de toate pentru ceferiști — înarmați cu învățămintele Consfătuirii pe țară și cu expunerea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej — un imbold pentru a munci mai bine, cu și mai mult elan, pentru îndeplinirea și depășirea planului pe 1953, pentru realizarea cincinalului în 4 ani, pentru o viață fericită, pace și socialism.

Adunarea festivă în cinstea aniversării glorioaselor lupte din Februarie 1933

Membri ai prezidiului adunării festive dela Teatrul C.F.R.-Giulești, cu prilejul aniversării eroicelor lupte ale ceferiștilor și petroliștilor din Februarie 1933

Cu prilejul aniversării a 20 de ani dela luptele ceferiștilor și petroliștilor din Februarie 1933, Comitetul Orășenesc București al P.M.R. și Consiliul Sindical Regional București au organizat în sala Teatrului C.F.R. Giulești din Capitală o adunare festivă.

Au participat tovarășii Gh. Gheorghiu-Dej, dr. Petru Groza, Al. Moghioroș, Miron Constantinescu, Gh. Apostol, Chivu Stoica, general de armată Emil Bodnăraș, Petre Borilă, C. Pârvulescu, D. Coliu, Gh. Vidrașcu și alți membri ai C.C. al P.M.R. și ai guvernului, reprezentanți ai organizațiilor de partid și de massă, numeroși oameni ai muncii, oameni de artă, știință și cultură.

A fost de față M. B. Mitin, membru al Academiei de Științe a U.R.S.S.

Au fost deasemeni de față Van Iu-pin, ambasadorul R. P. Chineze la București, W. Wrzosek, ambasadorul R. P. Polone, Ho Bon Ghi, ambasadorul R. P. D. Coreene, D. K. Grekov, ambasadorul R. P. Bulgaria, L. Pataki, ministrul R. P. Ungare la București, G. Handke, ministru plenipotențiar, șeful misiunii diplomatice a R. D. Germane, N. P. Sulițki, însărcinat cu afaceri ad-interim al U.R.S.S., S. Kumbaro, însărcinat cu afaceri ad-interim al R. P. Albania, J. Vochomurka, secretar al Ambasadei R. Cehoslovace, și alți membri ai corpului diplomatic.

La intrarea conducătorilor partidului și guvernului, sala a răsunat de ovațiile entuziaste ale adunării care exprimau dragostea și atașamentul nețărmurit al poporului nostru față de Partidul Muncitoresc Român și Comitetul său Central în frunte cu tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej.

La tribuna prezidiului adunării au luat loc tovarășii Gh. Gheorghiu-Dej, Gh. Apostol, Chivu Stoica, N. P. Sulițki, M. B. Mitin, precum și conducători ai organizațiilor de massă, stahanoviști și fruntași în producție din unitățile C.F.R. și din alte întreprinderi din Capitală.

Adunarea a fost deschisă de tov. Șandru Loghin, președintele Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor Ceferiști.

Propunerea de a fi aleș ca președinte de onoare al adunării tovarășul Stalin a fost întâmpinată cu nesfârșite ovații și urale pentru genialul conducător și învățător al popoarelor. „Slavă lui Stalin!" — „Slavă lui Stalin!", a scandat, în picioare, întreaga adunare dând glas sentimentului adânc de dragoste și recunoștință pe care poporul nostru îl poartă eliberatorului și celui mai bun prieten al său.

In aclamațiile îndelungate ale adunării, în prezidiul de onoare au fost alese Prezidiul C.C. al P.C.U.S. și Biroul Politic al C.C. al P.M.R., în frunte cu tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej.

A luat apoi cuvântul tov. Gh. Apostol, secretar al C.C. al P.M.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, care a vorbit despre: „20 de ani dela glorioasele lupte ale ceferiștilor și petroliștilor din Ianuarie-Februarie 1933".

La propunerea tov. Gh. Apostol, întreaga asistență a păstrat un moment de tăcere și de reculegere în memoria celor căzuți în 1933, eroi ai clasei muncitoare care au înscris o pagină de glorie nepieritoare în istoria luptelor revoluționare ale poporului nostru.

Vorbitorul a evocat lupta dusă în 1933 de muncitorii ceferiști și petroliști, în frunte cu comuniștii, pentru interesele clasei muncitoare și ale celor mai largi pături ale populației țării, — țărănimea, naționalitățile asuprite, funcționărimea, mica burghezie dela orașe. Aceste lupte erau îndreptate împotriva înrobitorului plan dela Geneva alcătuit de imperialiști, împotriva fascizării țării care aducea mizerie, răpirea celor mai elementare drepturi cetățenești și suferințe nespuse poporului.

Tov. Gh. Apostol a arătat că, păstrând nestinsă flacăra tradițiilor revoluționare, ceferiștii trebue să lupte pentru împlinirea sarcinilor de cinste trasate de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej în expunerea făcută cu prilejul Consfătuirii pe țară a ceferiștilor.

Cuvântarea tov. Gh. Apostol a fost subliniată des de puternicele aplauze ale asistenței.

A fost apoi adoptată prin ovații entuziaste propunerea de a trimite o telegramă de salut tovarășului Stalin, marele stegar al luptei pentru pace și socialism. La citirea telegramei, adunarea a scandat minute în șir cuvintele de slavă adresate marelui conducător și învățător de popoare: „Marelui Stalin — ura!"

S'a intonat apoi cântecul de luptă al proletariatului: Internaționala.

Adunarea festivă s'a încheiat cu un program artistic la care și-au dat concursul Corul C.F.R., artiști ai Teatrului Național „I. L. Caragiale" și soliști ai Operei de Stat din București.

(Agerpres)

Adunarea oamenilor muncii dela Complexul C. F. R. „Grivița Roșie"

Muncitorii, tehnicienii și inginerii dela Complexul C.F.R. „Grivița Roșie" au întâmpinat „Ziua Ceferiștilor" sub semnul mândriei și entuziasmului stârnit în rândurile lor și ale ceferiștilor din întreaga țară de cuvintele tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej care, în expunerea sa la Conferința pe țară a ceferiștilor, a caracterizat pe ceferiști ca un detașament combativ, harnic și de nădejde al clasei muncitoare, ca o bază sigură a partidului nostru în toate acțiunile revoluționare.

La poarta principală a Atelierelor, ceferiștii au fixat un imens panou roșu pe care au scris cu litere albe: „16 Februarie 1933—16 Februarie 1953".

In urmă cu 20 de ani, în zilele lui Februarie 1933, la Grivița curgea sânge muncitoresc pentru apărarea intereselor de viață ale poporului, pentru independență națională. La chemarea partidului, ceferiștii se ridicaseră dârzi la luptă pentru pâine, pace și libertate, împotrivă imperialismului înrobitor și a politicii de fascizare și de pregătire a criminalului război antisovietic, duse de către guvernul burghezo-moșieresc.

Astăzi, când poporul nostru, eliberat din jugul imperialismului se află în plină luptă pentru construirea socialismului, colectivul acestui important centru ceferist, sărbătorește „Ziua Ceferiștilor", bucurându-se din plin de roadele muncii sale însuflețite, de prețuirea cu care partidul și guvernul îi înconjoară strădaniile de a îndeplini cincinalul în 4 ani. Ceferiștii dela „Grivița Roșie" au cinstit împlinirea a 20 de ani dela eroicele lupte din Februarie 1933, îndeplinind și depășind toate angajamentele luate în cinstea „Zilei Ceferiștilor". Eri ei au dat produse în contul zilei de 24 Februarie.

In cursul zilei de ieri, numeroase delegații de muncitori din Capitală au depus coroane de flori pe placa comemorativă din curtea Complexului „Grivița Roșie" în semn de omagiu adus memoriei eroilor care cu 20 de ani în urmă au înroșit cu sângele lor curtea Atelierelor. Au depus coroane delegațiile muncitorilor dela „Vulcan", dela „Dinamo", dela uzinele „Boleslaw Bierut", o delegație de ofițeri ai Forțelor Armate ale R.P.R., delegații ale pionierilor etc.

După amiază, la lăsarea lucrului, harnicii ceferiști ai „Griviței Roșii" s'au întrunit într'un mare meeting care s'a transformat într'o înflăcărată manifestație de dragoste și devotament față de Partidul Muncitoresc Român și Comitetul său Central în frunte cu tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, care, din însărcinarea partidului, a condus nemijlocit clasa noastră muncitoare în marile bătălii de clasă din zilele lui Februarie 1933.

Din prezidiul adunării au făcut parte tovarăși din comitetul de partid și din comitetul de întreprindere al Complexului, muncitori și tehnicieni care au luat parte la luptele din 1933, stahanoviști și fruntași în producție. Meetingul a fost deschis de tov. Marin Mateescu, președintele comitetului de întreprindere al Complexului C.F.R. „Grivița Roșie", care a dat cuvântul tovarășului Chivu Stoica, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri.

Luând cuvântul, tov. Chivu Stoica a evocat luptele pline de eroism din Februarie 1933 ale muncitorilor ceferiști dela Atelierele Griviței, lupte organizate și îndrumate de Partidul Comunist din România, desfășurate sub conducerea nemijlocită a tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej. „Astăzi, după 20 de ani — a spus vorbitorul — „Grivița Roșie" este plină de freamătul muncii creatoare, în slujba patriei noastre libere. Sirena eroicei „Griviței Roșii", care acum 20 de ani îndemna la luptă pentru sfărâmarea lanțurilor înrobitoare ale capitalismului, răsună astăzi ca un îndemn pentru noi și strălucite victorii pe drumul construirii orânduirii socialiste".

In repetate rânduri, în timpul cuvântării, în sală au răsunat cu putere urale și ovații pentru Partidul Muncitoresc Român — organizatorul și făuritorul tuturor victoriilor noastre.

Citirea telegramei de salut pe care colectivul „Griviței Roșii" a adresat-o tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej a fost salutată cu puternice aplauze.

Meetingul a culminat printr'o caldă și entuziastă manifestare de dragoste și recunoștință față de Uniunea Sovietică și față de marele Stalin, eliberatorul, marele prieten și părintele poporului nostru, căruia îi datorăm viața liberă și înfloritoare de astăzi. „Slavă lui Stalin!", „Slavă lui Stalin!" — au scandat minute în șir miile de muncitori și tehnicieni.

După terminarea meetingului, ceferiștii s'au îndreptat către ieșirea principală din Calea Griviței, unde a avut loc dezvelirea unei noi plăci comemorative închinate luptelor din 1933. Tov. Chivu Stoica a ridicat pânza de pe această placă pe care sunt săpate cu litere de bronz cuvintele: **„La atelierele Grivița Roșie, în zilele de 15 și 16 Februarie 1933, muncitorii ceferiști, sub conducerea Partidului Comunist din România, s'au ridicat cu eroism la luptă împotriva sângeroasei exploatări capitaliste și a înrobirii țării de către imperialiștii americani, englezi și francezi.**

Tradiția luptelor revoluționare din 1933 însuflețește astăzi întreaga clasă muncitoare, în lupta pentru construirea socialismului în patria noastră".

Tot în cursul zilei de ieri a fost dezvelită placa comemorativă așezată pe clădirea din Calea Griviței unde în Decembrie 1932 a avut loc ședința Comitetului Central de acțiune al muncitorilor ceferiști, în vederea pregătirii eroicelor lupte revoluționare din Februarie 1933.

Pe întinsul Patriei noastre

★

PENTRU CUCERIREA CETĂȚII ȘTIINȚEI

Urmând exemplul strălucit al școlii sovietice, în statul nostru de democrație populară a luat ființă și se dezvoltă din an în an o nouă formă de învățământ superior, învățământul fără frecvență. Acesta este menit să dea unui număr tot mai mare de oameni ai muncii ocupați în producție — cărora la timpul său regimul burghezo-moșieresc le-a barat calea spre știință — posibilitatea de a învăța fără a părăsi locul de muncă.

Prin rezultatele pe care le obțin la învățătură, acești oameni dovedesc odată mai mult cât de dușmănoasă și de falsă era teoria burgheziei, care — încercând să justifice monopolul ei asupra conducerii treburilor politice și economice — căuta să demonstreze că muncitorii nu pot învăța.

In învățământul politehnic funcționează facultățile fără frecvență de Energetică, de Electrotehnică, și de Chimie industrială, precum și facultatea de Planificare din București, facultățile de Mecanică și de Chimie industrială din Iași, facultatea de Electrotehnică din Timișoara. Facultăți fără frecvență funcționează deasemenea și la Institutul de Construcții, Institutul de Transporturi, Institutul de Mine, Institutul de Petrol și Gaze, Institutul de Industrie Ușoară, Institutul Alimentar, Institutul de Gospodărie Comunală, Institutul de exploatarea și industrializarea lemnului, Institutul de Cultură fizică din București, Institutul de Mecanică și de Silvicultură din Orașul Stalin, Institutul de Mecanică din Cluj. In aceste facultăți învață numeroși muncitori, tehnicieni și funcționari ai diferitelor întreprinderi și instituții de stat.

O altă formă de învățământ superior pentru oamenii muncii ocupați în producție îl constitue facultățile serale ca, de pildă: Facultatea de Energetică din București, Facultățile de Electrotehnică din Iași și Timișoara. Numeroase facultăți serale funcționează la Institutul de Construcții, Institutul de Transporturi, Institutul de Mine, Institutul de Petrol și Gaze, Institutul de gospodărie comunală din București, Institutul de mașini și aparate electrice din Craiova. In țara noastră funcționează deasemeni facultățile serale de Matematică și Fizică și de Chimie din București, Iași și Cluj, Institutul „Maxim Gorki" din București, Institutul Pedagogic din Timișoara și Școala Superioară Pedagogică din București (secția Științe Naturale).

Studenții din câmpul muncii care urmează facultățile fără frecvență și serale, beneficiază — în afară de concediile de odihnă — și de concedii anuale de 30 de zile, necesare pregătirii și desfășurării examenelor.

Facultățile fără frecvență și serale, urmate de mii de oameni ai muncii din întreprinderi și instituții, contribue din plin la înfăptuirea măreței revoluții culturale ce se desfășoară în patria noastră, la creșterea rândurilor noii intelectualități ieșite din mijlocul poporului muncitor.

FABRICA DE HARTIE DIN PRUNDUL-BÂRGĂULUI

In comuna Prundul Bârgăului, într'o vale pitorească înconjurată de munții Rodnei, se înalță astăzi o nouă fabrică modernă de hârtie, fabrica, „Bernat Andrei", creație a regimului nostru democrat-popular.

Aproape întregul proces de muncă — dela prepararea pastei de lemn până la fabricarea hârtiei și confecționarea materialelor de papetărie, este mecanizat.

Datorită eforturilor sporite ale muncitorilor pentru o cât mai bună întreținere a mașinilor, aplicării metodelor sovietice de muncă și antrenării majorității muncitorilor în întrecerea socialistă, planul de producție pe 1952 a fost realizat înainte de termen, iar productivitatea muncii a crescut în ultimul timp cu 23%.

Pe măsură ce se dezvoltă fabrica se îmbunătățesc și condițiile de viață ale muncitorilor. In locul caselor dărăpănate, unde-și duceau traiul chinuit, s'au ridicat acum pentru muncitorii fabricii cinci blocuri noi, moderne, având fiecare patru apartamente cu tot confortul necesar. In aceste blocuri s'au mutat de curând numeroși muncitori fruntași.

CONSTRUCȚII NOI IN REGIUNEA BUCUREȘTI

Zi de zi pe întinsul regiunii București se ridică noi și noi construcții.

In afară de cele 12 întreprinderi economice locale create în regiunea București, în scopul folosirii și valorificării resurselor locale, în acest an vor mai fi construite din inițiativa sfaturilor populare încă trei fabrici de cărămidă.

Nu demult timp în orașul Oltenița a intrat în funcțiune uzina de apă. Ea are trei filtre noi, care fac ca apa să fie de cea mai bună calitate. Tot în Oltenița a început construirea unui nou spital.

In comuna Brânceni se construește o stațiune model pentru cercetări în domeniul culturii plantelor industriale și îndeosebi a bumbacului.

In pădurea situată între comunele Baloteși și Căciulești, din raionul Snagov, a început încă de anul trecut construirea unui mare sanatoriu T.B.C. care va fi înzestrat cu instalații și aparatură medicală de cel mai perfecționat tip, sosite din Uniunea Sovietică și din alte țări prietene. In momentul de față la clădirea sanatoriului se execută lucrările de finisaj. In curând va fi înzestrat cu instalații. Nu peste mult timp acest sanatoriu, cu o capacitate de 400 de locuri, va fi complet terminat.

In fiecare nouă construcție care se ridică se vede marea grijă pe care o are statul nostru de democrație populară pentru îmbunătățirea continuă a nivelului de viață al populației muncitoare.

Ședința festivă a activului C.C. al U.T.M. și a activului Comitetului orășenesc U.T.M. București

In cadrul unei ședințe festive, care a avut loc Luni după amiază în sala „Filimon Sârbu" din Capitală, activul C.C. al U.T.M. și activul Comitetului orășenesc U.T.M. București au comemorat împlinirea a 20 de ani dela eroicele lupte din Februarie 1933.

Ședința festivă a fost deschisă de tov. Vasile Mușat, prim secretar al C. C. al U.T.M.

Despre luptele ceferiștilor și petroliștilor din Februarie 1933 a vorbit tov. Dumitru Petrescu, membru al C.C. al P.M.R.

Vorbitorul a arătat că în anii 1929—1933 în timp ce Uniunea Sovietică obținea victorii hotărîtoare pe frontul socialismului, lumea capitalistă se zbătea în ghiarele unei crunte crize economice. Burghezia încerca să iasă din criză intensificând pregătirile de război împotriva Țării Socialismului, pregătind instaurarea dictaturii fasciste.

Luptele muncitorimii ceferiste și petroliste, având în frunte pe tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, — lupte organizate și conduse de Partidul Comunist din România și desfășurate îndată după venirea la puterea hitlerismului în Germania, au constituit primele mari lupte ale muncitorimii din Europa împotriva fascismului. Ele au însemnat totodată, pe plan intern, o lovitură puternică dată regimului burghezo-moșieresc, slugă supusă trusturilor imperialiste, o lovitură dată politicii acestora de înrobire economică a țării, de transformare a României într'un cap de pod al războiului antisovietic.

Tov. Dumitru Petrescu a arătat apoi că inspiratorii măcelului din Februarie 1933, imperialiștii americani și englezi, pun astăzi la cale în țările în care încă mai domnește capitalul noi crime și asasinate, măcelăresc popoarele coloniale, varsă sângele populației pașnice din Coreea. Poporul român — a spus în încheiere vorbitorul — demn de eroicele tradiții revoluționare ale clasei noastre muncitoare, este hotărît să-și apere cuceririle sale, să lupte pentru triumful socialismului, pentru apărarea păcii.

Adunarea festivă a trimis o telegramă de salut iubitului conducător al poporului nostru muncitor, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej.

(Agerpres)

Deschiderea expoziției „Din istoria luptelor eroice ale muncitorilor ceferiști"

Luni la amiază a avut loc la Casa Tehnică a Căilor Ferate din Calea Griviței nr. 193 B. deschiderea expoziției „Din istoria luptelor eroice ale muncitorilor ceferiști", organizată de Institutul de Istorie a Partidului de pe lângă C.C. al P.M.R.

La deschidere au luat parte tovarășii: Constantin Pârvulescu, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R., Ionel Diaconescu, ministrul căilor ferate, Șandru Loghin, președintele C.C. al Sindicatului Muncitorilor Ceferiști, și alții.

Expoziția a fost deschisă printr'o cuvântare a tov. Nicolae Burcea, prim secretar al Comitetului de partid al raionului „Gh. Gheorghiu-Dej".

Prin tablourile și fotomontajele expuse expoziția deschisă în sala Casei Tehnice a Căilor Ferate înfățișează momentele cele mai importante ale desfășurării luptei ceferiștilor. Numeroase tablouri expuse în această expoziție arată aspecte ale luptelor eroice ale ceferiștilor din Februarie 1933. Totodată, în expoziție sunt arătate frumoasele succese obținute de muncitorimea ceferistă, condusă de partid, în lupta pentru construirea socialismului în patria noastră.

(Agerpres)

Adunarea festivă dela Facultatea de Filozofie din Capitală

Eri după amiază, la Facultatea de Filozofie din București a avut loc o adunare festivă în cinstea aniversării eroicelor lupte ale muncitorilor ceferiști și petroliști din Februarie 1933.

Cu acest prilej a luat cuvântul prof. univ. A. Joja. Evocând eroicele lupte din Februarie 1933, vorbitorul a subliniat că aceste lupte au constituit pentru un timp o puternică stavilă în calea pătrunderii fascismului și a pregătirilor războiului antisovietic. Ele au demonstrat marea influență politică și forța organizatorică a Partidului Comunist Român. Năzuințele pentru care au luptat și s'au jertfit muncitorii ceferiști și petroliști, a spus vorbitorul, s'au împlinit sub ochii noștri.

Au luat apoi cuvântul o serie de studenți ai acestei facultăți.

Cu acest prilej studenții au trimis colectivului de muncitori dela Complexul C.F.R. Griviția Roșie două scrisori prin care își iau noi angajamente la învățătură și în activitatea obștească, cinstind astfel glorioasa aniversare a luptelor din Februarie 1933.

Noi denumiri ale unor unități ceferiste

Cu prilejul aniversării eroicelor lupte ale ceferiștilor din Februarie 1933, Institutul de Transporturi din Capitală a primit numele de Institutul de Transporturi „Gh. Gheorghiu-Dej".

Atelierele C.F.R.-Galați au primit numele de Atelierele C.F.R.-„Gh. Apostol"-Galați, Depoul C.F.R.-București Călători numele Depoul C.F.R. „Chivu Stoica"-București, Atelierele C.F.R. Nicolina-Iași numele Atelierele C.F.R. „Ilie Pintilie"-Iași, iar Atelierele C.F.R. București-Triaj numele Atelierele C.F.R. „Constantin David"-București.

In adunări entuziaste cu prilejul schimbării denumirii întreprinderilor ceferiștii și-au reînoit angajamentele în lupta pentru îndeplinirea planului cincinal în patru ani.

Un sprijin de preț în lupta pentru îndeplinirea și depășirea sarcinilor de plan

Muncitorii și tehnicienii fabricii „21 Decembrie" din Capitală desfășoară cu avânt sporit întrecerea socialistă pentru a da patriei tot mai multe produse peste plan. In cursul lunii Ianuarie colectivul acestei întreprinderi și-a depășit simțitor sarcinile de plan. In fruntea întrecerii se află brigada stahanovistă condusă de strungarul Octavian Pop, brigada de montori condusă de stahanovistul Dumitru Orzănescu, echipa sudorului stahanovist Vasile Adamescu și altele, care realizează zilnic peste două norme.

In vederea sporirii necontenite a producției și productivității muncii au fost formate, la întreprinderea „21 Decembrie", colective în care sunt cuprinși cei mai buni specialiști, ingineri, tehnicieni, maiștri, stahanoviști, inovatori și fruntași în producție. Aceste colective sunt repartizate pe sectoare și locuri de muncă și au ca scop studierea și descoperirea posibilităților de organizare mai bună a muncii, scoaterea la iveală a lipsurilor, etc. Din aceste colective fac parte, printre alții, inginerii Constantin Burdescu, Vasile Nestor, Constantin Popa, maiștri și tehnicieni ca Jianu Marin, Mihai Vasilescu, Nicolae Nițu, inovatorul Gheorghe Catrina, stahanoviștii Vasile Adamescu, Dumitru Orzănescu, Pop Octavian și alții. Până în prezent au fost alcătuite 4 colective de specialiști — câte unul în fiecare sector al întreprinderii. Pe baza studierii situației de pe teren, colectivele de specialiști au și făcut până în prezent 86 de propuneri prețioase pentru îmbunătățirea procesului de producție. Conducerea întreprinderii a alcătuit, în urma unei consfătuiri cu aceste colective, un plan de muncă cu termene și răspunderi precise cuprinzând măsurile ce trebuesc luate pentru mai buna desfășurare a procesului de producție. Așa, de pildă, planul prevede ca până la 15 Martie să fie proiectată, executată și pusă în funcțiune în atelierul de forje o macara ceeace va face să crească producția și productivitatea muncii și în același timp va ușura eforturile muncitorilor.

Organizația de partid a trasat sarcini concrete fiecărui membru al biroului de a sprijini, zi de zi, inițiativa colectivelor de specialiști, care luptă pentru descoperirea și mobilizarea a noi și noi rezerve interne în scopul unei cât mai bune desfășurări a procesului de producție, pentru îndeplinirea înainte de termen a planului pe 1953.

Încălțăminte din materiale economisite

BACAU (dela corespondentul nostru). Desfășurând larg întrecerea socialistă pentru îndeplinirea cincinalului în 4 ani, colectivul de muncitori și tehnicieni dela fabrica de piele și încălțăminte „Partizanul" din Bacău a obținut însemnate succese în prima lună a anului 1953. Îndrumate de organizația de partid, toate colectivele sectoarelor și-au depășit sarcinile de plan în luna Ianuarie ca urmare a folosirii metodelor sovietice.

In sectorul încălțăminte, planul lunar a fost depășit cu 7,99%, în sectorul vegetal sarcinile planului au fost îndeplinite și depășite în proporție de 101,57%, iar în sectorul mineral planul a fost realizat în proporție de 100,2%.

Fruntașă în întrecerea socialistă este brigada utemistă dela sectorul încălțăminte condusă de Petru Ungureanu. Folosind metoda sovietică a graficului orar, brigada aceasta a realizat o depășire zilnică de normă în luna Ianuarie cu 9,4%.

Succese însemnate a obținut și brigada dela sectorul mineral condusă de Aurel Stelian, care și-a depășit în medie normele cu 11,2%.

Lupta pentru cât mai multe economii a stat și stă în centrul preocupărilor organizației de partid și ale comitetului de întreprindere. In prima lună a anului 1953, muncitorii și tehnicienii fabricii de încălțăminte au economisit o cantitate de piele din care se pot confecționa circa 2.000 perechi pantofi și ghete.

In această acțiune s'au evidențiat în mod deosebit stahanoviștii Constantin Toderiță, Crișu Popa și alții.

Spectacol de gală cu filmul „Trăiască pacea în toată lumea"

Sâmbătă seara a avut loc la Casa Prieteniei Româno-Sovietice din str. Batiștei nr. 14 un spectacol de gală cu filmul documentar chinez „Trăiască pacea în toată lumea", spectacol oferit de Ambasada Republicii Populare Chineze.

Au participat tovarășii Simion Bughici, ministrul Afacerilor Externe, Mihai Mujic, vicepreședinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale, general-locotenent Leontin Sălăjan, ministru adjunct al Forțelor Armate, reprezentanți ai organizațiilor de masă, ai artei și culturii, precum și numeroși stahanoviști și fruntași în producție din întreprinderile Capitalei.

Deasemeni au fost de față N. P. Sulițki, însărcinat cu afaceri ad-interim al Uniunii Sovietice, Van Iu-Pin, ambasadorul R. P. Chineze, Wojciech Wrzosek, ambasadorul R. P. Polone, Ko Bon Ghi, ambasadorul R. P. D. Coreene, D. K. Grekov, ambasadorul R. P. Bulgaria, L. Pataki, ministrul R. P. Ungare, Georg Handke, șeful misiunii diplomatice a R.D. Germane, S. Kumbaro, însărcinat cu afaceri ad-interim al R. P. Albania, general-locotenent K. S. Melnik, ataşat militar al Uniunii Sovietice, colonel Fu Dun Hua, ataşat militar al R. P. Chineze, și alți membri ai corpului diplomatic.

Filmul documentar „Trăiască pacea în toată lumea" prezintă desfășurarea lucrărilor Congresului partizanilor păcii din țările Asiei și zona Pacificului, ale cărui hotărîri sunt menite să contribue la asigurarea păcii în Extremul Orient și în întreaga lume.

Filmul s'a bucurat de un deosebit succes.

(Agerpres)

Spectacol festiv cu opera „Rusalka"

Anul acesta, la 14 Februarie s'au împlinit 140 de ani dela nașterea marelui compozitor rus Alexandr Sergheevici Dargomâjski.

Sărbătorind într'un cadru festiv acest eveniment, artiștii Operei de Stat din Capitală au prezentat Duminică seara un spectacol cu opera „Rusalka" de Dargomâjski, realizare de un înalt nivel artistic.

La spectacol a participat și N. P. Sulițki, însărcinat cu afaceri ad-interim al Uniunii Sovietice.

Inainte de spectacol, artistul poporului Petre Ștefănescu-Goangă a vorbit despre viața și opera marelui compozitor rus.

A fost prezentată apoi capodopera compozitorului Dargomâjski „Rusalka", dela a cărei premieră pe scena Operei de Stat din București s'a împlinit un an.

Acest spectacol, minunată realizare a colectivului Operei noastre, a fost îndrumat de doi soli ai artei sovietice, directorul de scenă Ciukov și pictorul Kovalenko.

In interpretarea valoroasă a artiștilor Petre Ștefănescu-Goangă, artist al poporului, Mihail Știrbei, Mircea Buciu, Ioana Nicola, Zenaida Pally, artiști emeriți ai R.P.R. și alții, cu strălucirea și bogăția unei deosebite montări scenografice, spectacolul cu opera „Rusalka" a cules aplauzele entuziaste ale spectatorilor.

(Agerpres)

Pregătiri pentru însămânțările de primăvară la G. A. S. Burila Mare

Conducerea gospodăriei agricole de stat Burila Mare, secția Devesel, regiunea Craiova, îndrumată de organizația de bază, a luat din vreme măsuri pentru repararea tractoarelor și mașinilor agricole. Până acum câteva zile, muncitorii dela această secție au reparat 6 tractoare și 5 pluguri. Folosind atelajele gospodăriei, muncitorii au executat arături de primăvară pe o suprafață de 15 hectare.

O preocupare de seamă pentru muncitorii secției Devesel a gospodăriei de stat Burila Mare a fost selecționarea semințelor necesare însămânțărilor de primăvară. Astfel, au fost selecționate 20.000 kg. orz, 11.000 kg. ovăz, 3000 kg. mazăre și 400 kg. borceag. In această muncă s'au evidențiat comuniștii Hogea Ion, Cioclei Aristică, Ghiciu Constantin și alții.

PETRE BARAN
corespondent voluntar

Intense pregătiri pentru cultivarea legumelor

BRAILA (dela corespondentul nostru). Membrii gospodăriilor colective și muncitorii din gospodăriile agricole de stat din raionul Brăila se pregătesc intens pentru cultivarea legumelor și zarzavaturilor.

Colectiviștii din comuna Valea Cânepei, de exemplu, vor cultiva anul acesta 12 ha. cu legume irigate. Pentru aceasta ei au reparat cele două roți de udat și au procurat de curând o motopompă. In prezent, colectiviștii dau cea mai mare atenție pregătirii răsadnițelor calde.

Colectiviștii din comuna Pitulați, care vor cultiva anul acesta 32 ha. cu legume, au reparat toate ramele necesare răsadnițelor calde și au transportat o mare cantitate de gunoi de grajd pe terenul ce va fi însămânțat cu legume și zarzavaturi. Ei au terminat selecționarea semințelor de legume necesare pentru semănatul în răsadnițe și în câmp.

Deasemeni, colectiviștii din comuna Osmanu au pregătit 350 m.p. de răsadnițe calde și au terminat repararea ramelor.

Pregătiri intense se fac și în gospodăriile agricole de stat. La gospodăria agricolă de stat Brăila, pe terenul destinat pentru răsadnițe calde s'au transportat aproape 10 vagoane gunoi de grajd și s'a început cernutul mraniței. Până acum, muncitorii acestei gospodării au reparat 5000 m.p. rame pentru răsadnițe. In jurul terenului de aproape 10.000 m.p. destinat răsadnițelor calde, muncitorii au așezat din 20 în 20 metri perdele de protecție pentru a feri răsadnițele de vânturi.

Când își face cuib mulțumirea de sine...

Mărețul plan de electrificare a țării se înfăptuește cu o uriașă însuflețire, ilustrând cu putere nesecata energie și capacitate creatoare a poporului muncitor. După exemplul măreț și cu ajutorul multilateral al marii Uniuni Sovietice, statul nostru democrat-popular a obținut în primii doi ani dela elaborarea planului de electrificare importante succese pe linia creării unei puternice baze energetice în patria noastră.

O strălucită victorie o constitue construirea și punerea în funcțiune, într'un timp extrem de scurt, a primelor două grupuri electrogene ale termocentralei dela Doicești, a cărei producție de energie va fi egală cu o treime din întreaga cantitate de energie produsă de centralele electrice actuale din țara noastră.

Faptele arată că succesele obținute de constructorii dela Doicești au dat naștere unei stări de automulțumire, unei atitudini îngăduitoare față de lipsurile existente în rândurile tovarășilor din conducerea șantierului și din biroul organizației de bază. Culcându-se pe lauri, acești tovarăși nu au urmărit îmbunătățirea necontenită a muncii colectivului, fapt ce a făcut ca în activitatea lui să se înregistreze o serie de lipsuri, pentru înlăturarea cărora trebuie luptat cu toată hotărîrea.

Principala pârghie în lupta pentru îndeplinirea sarcinilor ce stau în fața constructorilor este intensificarea întrecerii socialiste. Trebue spus însă că pe acest șantier întrecerea socialistă nu se desfășoară în bune condițiuni. Organele de partid și sindicale nu au combătut — și nu combat nici acum cu toată tăria — formalismul în întrecere, tendința profund dăunătoare de a înlocui inițiativa maselor cu forme birocratice, lipsite de viață. Contractele de întrecere sunt făcute din birou de către șefii de echipe; multe din ele sunt întocmite din birou chiar de către tovarășii din comitetul de întreprindere, care consideră că prin asemenea metode „sprijină" inițiativa masselor. Nu-i de mirare că asemenea „contracte de întrecere" cuprind numai obiective generale ca, de pildă, „punctualitate la serviciu, disciplină în muncă, mărirea productivității muncii și a calității ei, respectarea dispozițiilor șantierului", etc.

Și cât de util ar fi fost ca în centrul întrecerii socialiste să se găsească obiective concrete, legate de specificul muncii pe șantier! Cât de util ar fi fost ca inițiativa masselor, întreaga lor putere de muncă, entuziasmul înflăcărat să fi fost îndreptate spre rezolvarea celor mai arzătoare sarcini ale șantierului, pe bază de angajamente concrete în ce privește, de pildă, folosirea din plin a utilajului, justa repartizare a forțelor de muncă, introducerea unui strict regim de economii, lupta împotriva risipei, etc.

Pe șantier întâlnești aruncate la tot pasul însemnate cantități de materiale: bucăți de conductori funie de înaltă tensiune, bare de cupru electrolitic, tuburi warnesch, etc. In multe birouri dela serviciul de exploatare se pot vedea materiale ca izolatori, sârmă, conductori jupuiți de mantaua de plumb, plăci de eternit care sunt risipite fără rost.

Deosebit de grav este faptul că mult timp, în stația de 110 kV au stat în noroi radiatoarele pentru răcirea uleiului unui transformator, iar în sala mașinilor, la grupul IV, patru electropompe tip „MEZ" au fost acoperite cu pietriș timp de mai multe luni, fiind supuse degradării.

Faptul că întrecerea socialistă nu a avut în vedere sarcinile centrale ale șantierului a contribuit, în bună măsură, la neîndeplinirea unor prevederi de plan. Din vina inginerului Toma Isac nici până astăzi fundația și planșeul dela grupul IV — lucrări care trebuiau executate în cursul anului 1952 — nu au fost încă terminate, ceeace îngreunează lucrările de montaj la grupul III. Mult în urmă au rămas și lucrările de construcție ale grupului social pentru personalul de exploatare a termocentralei. Până în prezent, din cele patru blocuri, a fost dat în folosință doar unul singur — și acela cu o parte a instalației neterminată.

Birocratismul și formalismul în întrecere s'au manifestat și în lipsa de preocupare pentru stimularea morală și materială a stahanoviștilor și fruntașilor în producție.

Consfătuirile de producție nu constitue un prilej de analiză temeinică a desfășurării lucrărilor. Ele se țin la un nivel scăzut, într'o atmosferă „călduță" fără a fi scoase cu tărie la iveală cauzele lipsurilor spre a se trece la înlăturarea lor.

Conducerea șantierului, precum și organizația de bază și comitetul de întreprindere nu acordă atenția cuvenită condițiilor de muncă și de trai ale muncitorilor. Astfel, conducerea a tărăgănat luni dearândul reparația dormitoarelor — lucru care trebuia făcut încă din vară — nu a asigurat aprovizionarea la timp cu lemne de foc, etc.

In luna Decembrie a fost terminată una din sălile clubului. Dar cu câte tărăgănări! Aproape doi ani începerea lucrărilor acestei construcții a fost amânată de pe o zi pe alta. Direcția generală a întreprinderii „Electro-Montaj" a poartă o mare răspundere pentru acest lucru. Fapt este că și organele Ministerului Energiei Electrice și Industriei Electrotehnice, precum și activiștii Sindicatului muncitorilor din Industriile Metalurgică, Electrotehnică, mine feroase și neferoase care au vizitat șantierul nu au ținut seama de propunerile juste ale constructorilor pentru crearea condițiilor favorabile desfășurării unei cât mai bogate activități cultural-educative.

Lipsurile existente pe șantierul termocentralei dela Doicești își au cauza în aceea că la mulți tovarăși din conducerea șantierului, din biroul organizației de bază și conducerea sindicatului a slăbit simțul vigilenței revoluționare, s'a dezvoltat atitudinea de gură-cască.

Numai lipsa de vigilență a organelor de conducere administrativă, precum și a tovarășilor din biroul organizației de bază a făcut cu putință ca în unele posturi de conducere a șantierului să se infiltreze elemente dușmănoase, cu un trecut dubios. Astfel, în postul de șef al serviciului muncă și salarii s'a strecurat Oprea Vasile, element dușmănos, care a încercat să împiedice buna desfășurare a lucrărilor. Impreună cu o serie de elemente necinstite, ca normatorii Bela Szabó, Mihai Romeng și alții, Oprea a căutat să dezorganizeze echipele de lucru de pe șantier și să creeze nemulțumiri în rândul muncitorilor prin felul cum a aplicat sistemul de salarizare, prin nepontarea tuturor zilelor lucrate, etc. In luna Decembrie, de pildă, Oprea a socotit muncitorului Dumitru Stănciolu numai 60% din ceeace lucrase.

Cu complicitatea lui Oprea, pe șantier s'au oploșit tot soiul de elemente descompuse, dușmani înrăiți ai oamenilor muncii, ca, de pildă, Victor Manea, Alexandru Caracaș — izgonit de muncitorii din altă întreprindere — și alții. Dat în judecată pentru sabotaj economic, chiaburul Victor Manea s'a bucurat de sprijinul binevoitor al lui Oprea care, fără a sta prea mult pe gânduri, i-a eliberat un certificat „de bună purtare".

A fost nevoie de intervenția hotărîtă a unor muncitori conștienți ca tov. Marin Ionescu, Gheorghe Zaharia și alții, pentru ca Oprea să fie îndepărtat de pe șantier.

Lipsuri serioase există și în sectorul aprovizionării cu materiale a șantierului, una din verigile principale de care depinde în mare măsură înaintarea lucrărilor de montaj. Și nici nu-i de mirare, când conducerea întreprinderii „Electro-Montaj" a încredințat aprovizionarea șantierului unui alt element dușmănos, Alexandrina Ionescu, soția unui legionar înveterat și fostă secretară a capitalistului Giovanni Zambler, care cumula funcțiile de vice-consul al Italiei, pe vremea dictaturii antonesciene, și de șef al unui grup de fasciști.

Faptele arată că tovarășii cu munci de răspundere de pe șantierul termocentralei dela Doicești (director — Gh. Nicorescu; secretar al organizației de bază — P. Marcu; președinte al comitetului de întreprindere — Iosif Călinescu) nu au luptat pentru înlăturarea greșelilor și lipsurilor în muncă, au slăbit vigilența revoluționară, au „uitat" că dușmanul de clasă încearcă să stăvilească mersul nostru impetuos spre socialism, că vigilența față de dușmanul de clasă și față de agenții lui trebue să fie o lege a activității partidului, a organelor de stat și economice, a organizațiilor de masă, a tuturor oamenilor muncii.

Este timpul ca atitudinea de nepăsare, de gură-cască față de unelitirile ticăloase ale dușmanului să fie curmată cu toată hotărîrea și ca sarcinile legate de preîntâmpinarea și zdrobirea uneltirilor dușmanului — plin de ură față de această construcție a socialismului — să devină una din preocupările de căpetenie ale conducerii administrative și organizației de bază.

O mare răspundere pentru lipsurile care există pe șantierul termocentralei dela Doicești o poartă conducerea Ministerului Energiei Electrice și Industriei Electrotehnice și îndeosebi tov. ing. Nicolae Gheorghiu, ministru-adjunct, care răspunde de bunul mers al lucrărilor pe acest șantier. Organele ministerului, socotind că treburile „merg bine, în general", nu au efectuat un control permanent, eficace, al muncii acestui șantier pentru a preîntâmpina lipsurile și deficiențele; iar atunci când au fost sesizate unele lipsuri, s'au mulțumit doar să le constate, fără a lua măsuri concrete pentru înlăturarea lor.

O mare răspundere pentru lipsurile de pe șantierul Doicești revine și Comitetului regional de partid Ploești și îndeosebi tov. Petre Enache, secretar al comitetului regional, care se ocupă cu problemele economice. După succesele obținute de constructorii termocentralei, comitetul regional de partid nu a urmărit îndeaproape ca munca politică de masă să cunoască o amploare mereu crescândă, ci, dimpotrivă, a lăsat ca activitatea pe șantier să se desfășoare „dela sine", fără o îndrumare și un control permanent. Tov. Petre Ionescu, instructorul comitetului regional de partid pe acest șantier, s'a arătat a nu fi la înălțimea sarcinilor încredințate.

Constructorii termocentralei dela Doicești au dovedit în numeroase rânduri că sunt însuflețiți de hotărîrea de a traduce în viață cuvântul partidului și guvernului; ei au arătat că în rândurile lor se găsesc numeroase elemente capabile, stăpâne pe tehnică, cu o mare forță de muncă și energie creatoare în stare să înfăptuiască în bune condițiuni lucrări din cele mai dificile. Înlăturând lipsurile și slăbiciunile activității lor, îmbunătățindu-și necontenit munca și primind un sprijin concret din partea organelor tutelare, constructorii dela Doicești au toate condițiile pentru a merge înainte pentru îndeplinirea și depășirea sarcinilor ce le revin, pentru construirea socialismului în țara noastră și apărarea păcii.

A. SANDULESCU

NOTE BIBLIOGRAFICE

D. Zaslavski: „Foiletoane"

Intre tradițiile valoroase preluate și dezvoltate de literatura sovietică din tezaurul literaturii clasice ruse este și folosirea satirei ca armă de luptă în combaterea a tot ceeace este negativ și putred. Publiciștii sovietici, înarmați cu tradițiile lui Gogol și Scedrin, cu exemplul dat de mari scriitori sovietici ca Gorki și Maiakovski, biciuiesc cu arma satirei tot ceeace este învechit și trebue să dispară. O armă satirică deosebit de ascuțită și deosebit de iubită de masse este foiletonul. Lupta de pe pozițiile noului împotriva rămășițelor trecutului din conștiința oamenilor, împotriva forțelor negre ale reacțiunii internaționale, luptă dusă cu o ironie nimicitoare și cu o mare măestrie literară — iată câteva din caracteristicile foiletonului satiric.

Pe aceste tradiții și principii sunt întemeiate foiletoanele cunoscutului publicist sovietic D. Zaslavski, redactor al ziarului „Pravda", unul din cei mai străluciți foiletoniști. Culegerea, apărută în traducere românească în editura „Cartea Rusă", cuprinde cele mai reprezentative foiletoane scrise de Zaslavski între anii 1931—1951.

Prima parte a culegerii, intitulată „De dincolo de hotare" cuprinde foiletoane care demască infamia propagandei imperialiste, a atâtărilor antisovietice înaintea celui de al doilea război mondial. Intr'o seamă de foiletoane este dezvăluit pericolul fascismului care luase avânt în Germania și urmărea dezlănțuirea unui război mondial.

Ura sfântă a poporului sovietic față de cotropitorii hitleriști, ironia nimicitoare și mânia față de crimele, minciunile, nimicnicia și îngâmfarea naziștilor străbat toate foiletoanele scrise de Zaslavski în timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei. In aceste foiletoane — grupate în partea a doua a culegerii sub titlul „Războiul" — pana aprigă și combativă a lui Zaslavski se manifestă cu o deosebită vehemență.

In partea a treia „Lumea de după război" autorul înfierează plin de vervă hidoșenia orânduirii capitaliste, uneltirile imperialiștilor care n'au tras nicio învățătură din lecția primită de hitleriști și tind să dezlănțuie un al treilea măcel mondial. El demască modul de viață american și regimul de teroare din statele imperialiste, ca de pildă, în articolele „America lui Lincoln în fața justiției lui Linch" și „Inundație de criminalitate în Statele Unite", denunță politica trădătoare a social-democrației de dreapta, scoate la iveală felul cum marea finanță americană pune stăpânire pe Germania occidentală — „Trei surori americane" — atacă putreziciunea și decadența literaturii imperialiste — „Putregai literar", — stigmatizează slugile radiofonice ale Wall Streetului — „Vocea care urlă în eter" — ori pe scribii vânduți ai presei capitaliste — „Ploșnițe de gazetă", „Săptămâna sclavilor din presa americană". Foiletoanele combative ale lui Zaslavski, trăgându-și forța din conștiința superiorității orânduirii sovietice, a omului sovietic, ard cu fierul roșu al satirei necruțătoare manifestările banditești ale politicii și ideologiei atâtătorilor la război.

In ultima parte a volumului, intitulată „Pe teme interne" sunt culese foiletoane în care publicistul, propagandist al moralei și al culturii noi, socialiste, slăvește cu talent, cu o mare frumusețe literară, vitalitatea și strălucirea orânduirii sovietice, opunând-o putredei lumi capitaliste — ca, de pildă, în articolele „Cuvinte pe care fiul meu nu le cunoaște", „Oamenii deceniului al cincilea", „Marca M" (despre metroul din Moscova), „Reflecții pe marginea unei hărți" (despre planul de plantare a perdelelor forestiere de protecție). Dela înălțimea poziției sale de cetățean sovietic D. Zaslavski critică fără cruțare rămășițele ideologiei și moralei burgheze, care mai persistă încă în conștiința unor oameni ai muncii, rămași în urmă. Astfel de foiletoane ca „Scaune de săpun", „Uzina unde este director Umnlaghin" ș.a. satirizează cu măestrie și cu eficiență aceste aspecte. Deși el râde de aceste rămășițe, glasul său răsună sever, căci foiletonistul sovietic pătrunde în spirit de partid, vorbește în numele intereselor societății sovietice, el apără stilul comunist de muncă și de viață împotriva rutinei, a ploconirii în fața apusului capitalist, a birocratismului, a atitudinii de gură-cască. Critica lui Zaslavski are o mare putere de generalizare; tocmai în aceasta constă marea ei eficacitate. Sesizând ceeace e esențial, caracteristic din realitate, foiletonistul sovietic creează adevărate tipuri sociale.

Foiletoanele lui Zaslavski sunt una din mărturiile care infirmă prejudecățile după care foiletonul ar fi un material literar efemer, trecător, care după un număr de ani își pierde actualitatea. Tocmai fiindcă au fost scrise „la zi", pentrucă au pătruns ceeace era esențial în lupta dintre nou și vechi, aceste foiletoane își păstrează și azi puterea: de pildă, felul cum a satirizat foiletonistul o seamă de trăsături esențiale ale hitleriștilor face ca articolele sale să izbească azi din plin în noii pretendenți la dominația mondială, în imperialiștii americani. Articolele mai vechi despre declinul societății capitaliste — care între timp s'a accentuat și mai mult — satirizarea concepțiilor retrograde din conștiința unor oameni ai muncii, articolele de înfierare a unor plăgi și vicii moștenite din trecut — toate aceste scrieri joacă și azi un puternic rol educativ și mobilizator, sunt citite cu același interes ca și acum douăzeci de ani.

Foiletoanele lui D. Zaslavski, străbătute de un humor de înaltă calitate — care izvorăște din justețea cauzei pe care o apără scriitorul, din măestria lui — scrise cu o vioiciune scânteietoare, constitue o lectură dintre cele mai captivante. Bogatul conținut de idei al acestor foiletoane este exprimat prin imagini plastice, printr'o serie de analogii și asociații izbutite care intensifică satira. O întreagă galerie de personagii ale satirei clasice a lui Gogol, Scedrin, Krâlov, Cehov, Shakespeare, Heine, Twain se perindă prin fața cititorilor. Limba colorată și evocatoare a publicistului este în același timp o limbă simplă, accesibilă maselor largi. Fraza lui Zaslavski este scurtă, clară, plină de vigoare și tâlc, plină de sevă populară.

Prețuind opera acestui literat patriot, guvernul sovietic l-a distins pentru excepționala sa activitate literară din timpul războiului, cu Ordinul Lenin.

Apariția volumului lui D. Zaslavski în limba română constitue un important eveniment literar.

Pentru scriitorii și ziariștii noștri foiletoanele lui D. Zaslavski constitue un înalt model în crearea de lucrări satirice, atât de iubite de către massele largi de oameni ai muncii și de folositoare în opera de construcție socialistă. In lupta pentru demascarea odiosului imperialism american și a slugilor lui, în lupta ascuțită împotriva dușmanului de clasă, a uneltirilor lui, a mentalității lui retrograde, a svonurilor lui otrăvite și în lupta pentru stârpirea rămășițelor mentalității vechi care mai dăinue în conștiința unor oameni ai muncii, foiletonul satiric este o armă de mare preț. „Foiletoane" constitue una din cele mai atractive și mai educative lecturi pentru cele mai largi masse de cititori-oameni ai muncii.

MARIA POP

Să distrugem grabnic poleiul de pe semănături și pomi!

Comunicatul Ministerului Agriculturii

Ministerul Agriculturii atrage atenția țăranimii muncitoare, gospodăriilor agricole colective, gospodăriilor agricole de stat, precum și tuturor organelor de stat, că poleiul gros așternut în unele regiuni din țară pe suprafețele de terenuri însămânțate din toamnă, pe ramurile pomilor fructiferi și ale viilor neîngropate, periclitează viața plantelor.

Ministerul Agriculturii cheamă țărănimea muncitoare, tineretul, școlarii să treacă imediat la distrugerea poleiului, folosind următoarele metode și mijloace de lucru:

1. Pe semănăturile de toamnă acoperite cu zăpadă pe care s'a format poleiul se va trece cu vitele — oi, boi, cai — nu în număr mare pe acelaș loc ca să nu se bătătorească pământul.

2. In afară de aceasta și acolo unde există se vor folosi grapele stelate, tăvălugul stelat sau tăvălugul obișnuit, pe care se vor bate șipci de lemn sau se vor înfășura lanțuri.

3. Dacă semănăturile de toamnă nu sunt acoperite cu zăpadă, iar poleiul s'a format direct pe plante și pe pământ, se vor întrebuința aceleași mijloace.

Acolo unde există la îndemână cenușă sau mraniță, se vor împrăștia pe câmp în benzi. Se poate folosi cu succes și zăpada. Cenușa, mrania sau chiar zăpada topesc repede ghiața sau provoacă în massa acesteia găuri prin care aerul pătrunde cu ușurință, ferind astfel semănăturile de înăbușire.

4. La pomii fructiferi, înlăturarea poleiului se va face prin scuturarea pomilor sau prin bătaia ușoară a ramurilor, lucrând cu toată atenția pentru a se evita ruperea ramurilor.

5. La viile neîngropate, înlăturarea poleiului se va face prin scuturarea coardelor.

6. Poleiul putând fi dăunător și pentru oile care ierneză afară, se recomandă curățirea lor de polei, plimbarea și adăpostirea lor.

Comitetele executive ale sfaturilor populare comunale, cu sprijinul organizațiilor de partid, vor mobiliza și îndruma întreaga țărănime muncitoare pentru punerea în aplicare a acestor măsuri.

*

Comunicatul Ministerului Agriculturii arată că trebue luate imediat măsuri de evitare a pagubelor ce le-ar putea provoca poleiul culturilor și pomilor. Organele de partid și de stat au datoria de a îndruma organizațiile de bază și comitetele executive ale sfaturilor populare dela sate să mobilizeze massele largi de țărani muncitori, colectiviști, întovărășiți, muncitori din gospodăriile agricole de stat să pornească fără nicio clipă de întârziere lupta pentru distrugerea poighiței de polei de pe suprafețele însămânțate, de pe crengile pomilor, de pe coardele de viță de vie, etc. folosind toate forțele și mijloacele de care dispun.

Organele agricole, tehnicienii și inginerii agronomi au o mare răspundere în această acțiune. Fiecare om al muncii din agricultură trebue ajutat să înțeleagă bine că prin distrugerea poleiului contribue la asigurarea recoltei de cereale, fructe și struguri din anul 1953, necesară pentru aprovizionarea poporului muncitor.

Țărani muncitori, colectiviști, întovărășiți, muncitori din gospodăriile agricole de stat! Porniți neîntârziat lupta pentru distrugerea poleiului de pe suprafețele însămânțate, de pe crengile pomilor și viță de vie. Distrugeți poighița de polei oridecâteori se formează, folosind toate mijloacele ce le aveți la îndemână!

Turneul internațional de șah al R.P.R.

Duminică după amiază au continuat să se desfășoare partidele întrerupte în rundele precedente ale Turneului internațional de șah al R.P.R, iar Luni s'au jucat partidele cuprinse în runda 14-a a acestei mari competiții șahiste.

Fără a mai relua jocul, marele maestru maghiar L. Szabo a recunoscut victoriile partenerilor săi M. Filip și B. Sliwa. Deasemeni M. Rădulescu nu a mai continuat partida cu J. Sajtar deoarece maestrul cehoslovac avea un avantaj suficient pentru a obține victoria. Partidele care au continuat s'au încheiat cu următoarele rezultate: Spaski—Reicher 1:0; Smislov—Barcza 1:0; Stoltz—Milev 1:0; Troianescu—Rădulescu 1:0; Petrosian—Stoltz 1:0; L. Szabo—Boleslavski 1:0; Filip—Spaski 1:0; Barcza—Milev 1:0; Sajtar—Troianescu 1:0; St. Szabo—Milev $^1/_2$—$^1/_2$, Barcza—Clocâltea $^1/_2$—$^1/_2$.

In cadrul rundei a 14-a, maestrul sovietic A. Toluș a atacat viguros în partida cu maestrul cehoslovac J. Sajtar, obținând un mare avantaj pozițional spre mijlocul partidei. După o serie de mutări precise A. Toluș a concretizat avantajul, învingând pe Sajtar la mutarea 34. Desfășurate într'o notă de egalitate tot timpul, partidele Boleslavski—Spaski, Barcza—Petroșian și Filip—Smislov s'au încheiat remiză. In partida cu M. Rădulescu, St. Szabo a sacrificat în deschidere un pion pentru a realiza o bună desfășurare a pieselor sale. Creându-și astfel un avantaj hotărîtor, partenerul său s'a recunoscut învins după 25 mutări. Campionul R.P. Bulgaria, Z. Milev, a atacat energic dela început în partida cu E. Reicher, concentrând acțiunile în centrul și pe flancul damei. La mutarea 26, Z. Milev și-a asigurat victoria. In partida cu B. Sliwa, campionul țării noastre V. Ciocâltea nu a făcut cele mai bune mutări în deschidere. Sesizând greșelile lui Ciocâltea, campionul R. P. Polone a reușit să-și creeze un avantaj hotărîtor, iar după 34 mutări a obținut victoria. Deosebit de interesantă a fost partida dintre L. Szabo și A. O'Kelly. Marele maestru maghiar a depus eforturi serioase pentru a anihila atacurile lui O'Kelly și prin schimburi de piese a echilibrat jocul spre mijlocul partidei. Incheindu-se cele cinci ore reglementare, partida a fost întreruptă la mutarea 41 într'o poziție aproximativ egală. Deasemeni, au fost întrerupte partidele Barda—Golombek și Stoltz—Troianescu.

După partidele jucate până acum în frunte clasamentului se află maestrul sovietic A. Toluș cu 10 puncte, urmat de Petrosian cu 9$^1/_2$ puncte, Smislov și Boleslavski cu 9 puncte. L. Szabo, B. Sliwa, St. Szabo au realizat până acum câte 8$^1/_2$ puncte.

Astăzi după amiază se vor juca următoarele partide cuprinse în runda 15-a: Golombek—Toluș, L. Szabo—Barda, Spaski—O'Kelly, Smislov—Boleslavski, Clocâltea—Filip, Milev—Sliwa, Petrosian—Reicher, Rădulescu—Barcza, Troianescu—St. Szabo, Sajtar—Stoltz.

TOMA POPA
candidat maestru antrenor de șah

O universitate de cultură muzicală în capitala R. S. S. Moldovenească

CHIȘINAU 16 (Agerpres). — TASS transmite:

La 15 Februarie s'a deschis în capitala R.S.S. Moldovenească Universitatea de cultură muzicală. Muncitori, funcționari și studenți au ascultat prima conferință pe tema „Ce este muzica". Conferința a fost ilustrată cu fragmente din compozițiile simfonice și de cameră ale lui Glinka, Ceaikovski, Rimski-Korsakov.

Filiale ale Universității de cultură muzicală vor funcționa pe lângă o serie de școli de învățământ superior din Chișinău.

Congresul Asociației ungaro-sovietice

BUDAPESTA 15 (Agerpres). — M.T.I. transmite:

La 14 Februarie s'a deschis la Budapesta Congresul Asociației ungaro-sovietice, la care participă aproximativ 700 de delegați. La Congres participă ca oaspeți membrii delegației oamenilor de cultură sovietici, reprezentanți ai asociațiilor pentru legăturile culturale și de prietenie cu Uniunea Sovietică din China, Bulgaria, Coreea, România, Polonia, Republica Populară Mongolă, Cehoslovacia, Albania, Republica Democrată Germană, Italia și Finlanda.

Raportul asupra activității Asociației ungaro-sovietice a fost prezentat de secretarul general al Asociației, Béla Kelen.

Indeplinirea planului pe 1952 în R. D. Germană

BERLIN 15 (Agerpres). — A.D.N. transmite comunicatul Direcției Centrale de statistică de pe lângă Comisia de stat a planificării a Republicii Democrate Germane cu privire la îndeplinirea planului economiei naționale pe 1952.

Planul producției industriale a fost îndeplinit în 1952 în proporție de 103%. S'a obținut o depășire considerabilă a planului la producția de energie electrică, brichete din lignit, pirită, oțel în lingouri, oțel electric, laminate de oțel, mașini-unelte pentru găurit și frezat, construcții de oțel, utilaj pentru industria ușoară, transformatori, mobilă, țesături, tricotaje, încălțăminte de piele, uleiuri vegetale.

Volumul producției industriale a reprezentat în 1952 116% față de 1951. In anul 1952 s'au înregistrat deasemenea mari succese în agricultura republicii. La sfârșitul lunii Decembrie 1952, numărul cooperativelor agricole de producție a fost de 1.815.

Anul 1952 a fost un an de îmbunătățire continuă a situației materiale și a creșterii nivelului de cultură a populației din Republica Democrată Germană.

Efecte catastrofale în urma unui cutremur în Iran

TEHERAN 15 (Agerpres). — TASS transmite:

După cum relatează ziarul „Bahtare Emruz", potrivit ultimelor știri, în urma puternicului cutremur înregistrat la Răsărit de orașul Semnen la 12 Februarie, ora 11.45, care a durat 5 minute, au fost distruse localitățile Tarud, Bidestan și Abadseku. La Bidestan au fost înregistrați 12 morți și opt răniți, iar la Abadseku opt morți și 23 răniți. Localitățile Moaleman și Hoseinnila au avut mult de suferit.

Funeraliile lui Lev Zaharovici Mehlis

MOSCOVA 15 (Agerpres). — TASS A încetat din viață Lev Mehlis, activist de seamă al Partidului Comunist și al Statului Sovietic, membru al C.C. al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

...Sala Coloanelor din Palatul Sindicatelor. Pe un postament înalt, printre flori și palmieri, a fost așezat sicriul cu trupul neînsuflețit. La căpătâiul lui se afla coborît în bernă un steag purpuriu. Pe piedestal — nenumărate jerbe de flori. Pe una din coroane se află inscrisă următoarea inscripție: „Din partea C.C. al P.C.U.S. și a Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. lui Lev Mehlis, membru al C.C. al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice". Alături au fost depuse coroane din partea Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., din partea Comitetului regional Moscova și Comitetului orășenesc Moscova ale P.C.U.S., a Sovietului de deputați al oamenilor muncii din Moscova, din partea C.C. al U.T.C.L. al U.R.S.S., din partea Direcției Politice Centrale a Armatei Sovietice, din partea Colegiului și colectivului funcționarilor din Ministerul Controlului de Stat al U.R.S.S., pe care Mehlis l-a condus câțiva ani dearândul.

In garda de onoare se succed membri ai C.C. al P.C.U.S., membri ai guvernului, ai Comisiei guvernamentale pentru organizarea funeraliilor, mareșali, generali și amirali ai Armatei și Flotei Sovietice, activiști de partid, ai organizațiilor sovietice, sindicale și comsomoliste din Moscova, oameni ai culturii sovietice. Pentru a aduce un ultim omagiu defunctului au venit reprezentanți ai ambasadelor și legațiilor acreditați la Moscova. Pe catafalc au fost depuse coroane de flori din partea ambasadei Republicii Populare Chineze în U.R.S.S., din partea C. C. al Partidului Comunist Bulgar, a ambasadei Republicii Populare Mongole în U.R.S.S., a C.C. al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, a C.C. al Partidului celor ce muncesc din Ungaria, a ambasadei R.P.D. Coreene, a C.C. al Partidului Comunist din Cehoslovacia, a C.C. al Partidului Muncii din Vietnam, din partea ambasadei Republicii Populare Române, din partea C.C. al Partidului Muncii din Albania, din partea misiunii diplomatice a Republicii Democrate Germane.

★

MOSCOVA 15 (Agerpres). — TASS transmite:

In noaptea de 14 spre 15 Februarie a avut loc incinerarea corpului neînsuflețit al lui L. Mehlis, activist de seamă al Partidului Comunist și al Statului Sovietic. Urna a fost instalată în Sala Coloanelor din Palatul Sindicatelor.

★ ★ ★

MOSCOVA 16 (Agerpres). — TASS transmite:

La 15 Februarie oamenii muncii din Moscova au condus pe ultimul drum pe Lev Zaharovici Mehlis, activist de seamă al Partidului Comunist și al Statului Sovietic, membru al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

Duminică la orele 12 a fost deschisă Sala Coloanelor din Palatul Sindicatelor. Pe un postament înalt, printre flori, se găsea așezată urna cu cenușa defunctului. In față se afla un mare portret al lui L. Z. Mehlis, iar pe pernițe de atlas — patru ordine „Lenin", două ordine „Steagul Roșu", ordinul „Suvorov" cl. I, ordinul „Kutuzov" cl. I, ordinul „Steaua Roșie" și medaliile cu care a fost distins Lev Zaharovici pentru serviciile aduse patriei sovietice.

Mii de locuitori ai Moscovei au venit să aducă un ultim omagiu lui Lev Zaharovici Mehlis, fiu credincios al partidului comunist, care și-a consacrat întreaga viață cauzei slujirii poporului sovietic.

In Sala Coloanelor răsună acordurile melodiilor funebre. Garda de onoare se schimbă din cinci în cinci minute. Fac de gardă membri ai C.C. al P.C.U.S., membri ai guvernului și ai comisiei guvernamentale pentru organizarea funeraliilor, mareșali, generali și amirali, Eroi ai Uniunii Sovietice și Eroi ai muncii socialiste, laureați ai Premiului Stalin, activiști de partid din organizațiile sovietice, sindicale și comsomoliste.

Prin fața urnei lui Lev Zaharovici Mehlis trec delegațiile întreprinderilor, instituțiilor și organizațiilor obștești din capitală. Ele depun mereu noi coroane de flori.

A fost depusă o mare coroană de flori din partea colectivului redacțional și colectivului de muncitori ale ziarului „Pravda", unde Lev Zaharovici Mehlis a muncit ani dearândul luptând activ pentru cauza partidului lui Lenin-Stalin. Timp de trei ore au trecut prin fața urnei cu cenușa lui L. Z. Mehlis, care și-a consacrat toate forțele cauzei construirii comunismului, muncitori și funcționari, intelectuali sovietici, elevi și studenți, ostași ai Armatei Sovietice. Sunt ultimele minute de rămas bun. In garda de onoare intră N. A. Bulganin, L. M. Kaganovici, N. S. Hrușciov, M. Z. Saburov, M. G. Pervuhin, N. M. Șvernik, M. A. Suslov, M. F. Șkiriatov, N. A. Mihailov, V. A. Malașev, A. B. Aristov, V. V. Kuznețov, N. M. Pegov, I. F. Tevosian, A. M. Vasilevski, S. M. Budionnii, N. G. Kuznețov, A. F. Gorkin și alții.

Urna cu cenușa lui L. Z. Mehlis este ridicată de pe postament și scoasă din sală. La este urmată de rudele și prietenii defunctului, de membri ai C.C. al P.C.U.S. și ai Guvernului Sovietic, generali și amirali ai Armatei și Flotei Sovietice, activiști de partid și ai organizațiilor sovietice...

Dealungul străzii Ohotnii Riad și al pieței Manejnaia se află aliniată o escortă militară de onoare. In sunetele marșului funebru, cortegiul se îndreaptă spre Piața Roșie. Aci sunt aliniate unități militare. Numeroși locuitori ai Moscovei au venit să aducă ultimul salut generalului-colonel L. Z. Mehlis, fiu credincios al partidului comunist.

Urna este așezată în fața Mausoleului Lenin. La tribuna Mausoleului urcă membri ai C.C. al P.C.U.S. și membri ai guvernului.

Meetingul de doliu din Piața Roșie

Se deschide meetingul de doliu. Din partea Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și a Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. la cuvântul A. F. Gorkin.

Astăzi, a spus Gorkin, poporul sovietic își ia rămas bun dela tovarășul Mehlis Lev Zaharovici, activist de seamă al Partidului Comunist și al Statului Sovietic, membru în Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

Viața lui Lev Zaharovici Mehlis este o pildă de slujire fără preget a poporului, de devotament față de patria socialistă. El a fost un luptător neclintit pentru transformarea în viață a măreților idei ale partidului lui Lenin-Stalin, pentru triumful comunismului.

Tovarășul Mehlis a început să muncească încă din anii tinereții. In timpul primului război mondial el a servit în armată. In Martie 1918, curând după Revoluția din Octombrie, tovarășul Mehlis intră în rândurile partidului comunist și de atunci, din însărcinarea partidului și guvernului, desfășoară o activitate neobosită în cadrul Armatei Sovietice, în organele de stat, în aparatul de partid.

In anii războiului civil, tovarășul Mehlis, în calitate de comisar militar de brigadă, de divizie și al grupului de trupe din Ucraina de pe malul drept al Niprului, participă activ la întărirea Armatei Roșii, la asigurarea succeselor ei militare în lupta împotriva trupelor alb-gardiste și ale intervenționiștilor.

După terminarea războiului civil, Lev Zaharovici Mehlis desfășoară o muncă de conducere la comisariatul poporului pentru Inspecția muncitorească-țărănească, iar apoi în aparatul Comitetului Central al Partidului Comunist.

In 1930, Comitetul Central al partidului trimite pe tovarășul Mehlis să lucreze la redacția ziarului „Pravda". Indeplinind o muncă de răspundere la organul Comitetului Central al partidului, el duce o luptă intransigentă împotriva dușmanilor partidului și ai poporului sovietic, apărând linia partidului nostru.

In 1934, la cel de al XVII-lea Congres al partidului, tovarășul Mehlis este ales membru supleant al Comitetului Central al partidului, iar la Congresele al XVIII-lea și al XIX-lea — membru al Comitetului Central.

Din 1937 și până în 1940, Lev Zaharovici Mehlis se găsește în fruntea Direcției politice centrale a Armatei Roșii, desfășurând o intensă activitate pentru educarea politică și militară a efectivului armatei. Tovarășul Mehlis participă la zdrobirea cotropitorilor japonezi în regiunea lacului Hasan și în regiunea Halhin-Col.

Din primele zile ale Marelui Război pentru Apărarea Patriei, Lev Zaharovici Mehlis este trimis, în urma unei hotărîri a partidului, în Armata Sovietică. In tot timpul războiului el se află pe front ca membru al consiliilor militare ale armatelor și fronturilor, dovedind același curaj care-l caracterizea în lupta pentru apărarea patriei împotriva cotropitorilor străini.

In toate sectoarele de muncă — în armată, în organele de stat, în aparatul de partid, în presă — tovarășul Mehlis și-a îndeplinit sarcinile cu o energie nesecată, cu pasiune revoluționară. El nu a avut în viață alte interese înafară de interesele partidului comunist și ale poporului sovietic. Exigent față de sine însuși și față de alții, sincer și de o cinste curată ca cristalul, consecvent în lupta pentru apărarea liniei partidului lui Lenin-Stalin, el a câștigat dragostea și respectul binemeritat al partidului și poporului.

Amintirea tovarășului Lev Zaharovici Mehlis, luptător plin de abnegație pentru cauza oamenilor muncii, va rămâne veșnic vie în inimile noastre, iar viața sa luminoasă va servi de pildă în lupta pentru cauza măreață a partidului lui Lenin-Stalin, pentru fericirea poporului nostru, pentru întărirea puterii și gloriei patriei noastre socialiste.

In numele oamenilor muncii din Moscova, la cuvântul I. V. Kapitonov, secretar al Comitetului orășenesc Moscova al P.C.U.S.

Cu adâncă durere — a spus Kapitonov — oamenii muncii din orașul Moscova conduc astăzi pe ultimul său drum pe Lev Zaharovici Mehlis, activist al partidului comunist și al Statului Sovietic, membru al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

Tovarășul Mehlis și-a consacrat întreaga sa viață cauzei mărețe a slujirii poporului sovietic, cauzei construirii comunismului.

Lev Zaharovici Mehlis a fost un fiu credincios al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, un patriot înflăcărat al patriei sovietice, care și-a consacrat întreaga viață măreței cauze a lui Lenin-Stalin.

Moartea l-a zmuls din rândurile noastre. Oamenii muncii din capitală, ca și toți oamenii sovietici, vor păstra pe veci amintirea luminoasă a lui Lev Zaharovici Mehlis, fiu credincios și devotat al partidului lui Lenin-Stalin, patriot înflăcărat al patriei noastre socialiste.

După ce meetingul de doliu a luat sfârșit, urna cu cenușa lui L. Z. Mehlis este depusă în zidul Kremlinului. Pe placa de marmoră ce închide nișa în care se află depusă urna stă scris cu litere de aur: „Lev Zaharovici Mehlis. 13 Ianuarie 1889—13 Februarie 1953". Răsună trei salve de artilerie urmate de acordurile majestuoase ale Imnului de Stat al Uniunii Sovietice. Prin fața mausoleului trec trupele.

Geopolitica — teorie falimentară a jefuitorilor și războinicilor imperialiști

In arsenalul ideologic al atâtătorilor la război americani se remarcă în mod special prin orientarea ei ultraagresivă și prin tezele ei fățiș războinice pseudo-știința intitulată pompos „geopolitica". Potrivit geopoliticii, mediul geografic ar fi, chipurile, factorul determinant al vieții sociale. Adepții geopoliticii încearcă să acrediteze ideia că politica expansionistă și agresivă a imperialismului american, inclusiv odiosul atac armat pe care l-a dezlănțuit și îl desfășoară împotriva pașnicului popor coreean, goana spre un nou război imperialist mondial și acțiunile de înrobire a popoarelor „aliați" ar fi dictate nu de natura de jaf a imperialismului și nici de poftele de cotropire ale miliardarilor și milionarilor, ci ar decurge din anumiți factori geografici — chipurile — naturali și permanenți. Impreună cu rasismul, neomalthusianismul și alte asemenea false „teorii", al căror propovăduitori sunt simbriași ai trusturilor din Wall-Street, geopolitica are rolul de a crea o bază așazisă „teoretică" monstruoaselor pretenții ale imperialismului american la dominația mondială.

Geopolitica nu s'a născut în America. Ea a apărut în Germania imperialistă și — înainte de a sluji interesele imperialismului american — ea a slujit interesele militarismului și imperialismului german. Frederich Ratzel, socotit ca „strămoșul" și creatorul geopoliticii, declara încă dela începutul acestui secol că statul este caracterizat de dimensiunile teritoriului său, de așezarea geografică și de caracterul hotarelor sale. Ratzel a mers până acolo încât să declare că „pe mica noastră planetă nu există loc decât pentru un singur stat", care — evident — trebuia să fie statul militarist german. Visurile nesăbuite ale lui Ratzel și ale adepților săi aveau un substrat precis, deoarece, în dezvoltarea „teoriei" lor, ei pălăvrăgeau despre necesitatea cuceririi „spațiului vital" pentru „rasa germană de stăpâni", adică de fapt pentru monopoliștii germani, prin jefuirea și exterminarea populației din alte țări.

Mai târziu geopolitica a fost preluată de Hitler și a devenit parte integrantă din programul său de expansiune, înrobire și jefuire a popoarelor — program care s'a prăbușit rușinos prin victoria istorică a Uniunii Sovietice asupra hitlerismului. Imperialiștii americani n'au tras însă învățămintele ce se desprindeau din lecțiile istoriei. Moștenitori fideli ai hitlerismului, imperialiștii americani au preluat și ticăloasa și falimentara ideologie hitleristă.

Inițiatorul geopoliticii transplantată în America este pseudo-savantul N. J. Speakman. Mistificând date geografice și politice, Speakman declară, ca și predecesorul său hitlerist Haushofer, că expansiunea este o „lege naturală" a unei mari puteri dominante. Scopul tuturor geopoliticienilor este în fond să ascundă faptul că motorul acestei expansiuni este goana turbată a capitalismului monopolist după profituri maximale și nu o vagă și misterioasă „lege naturală", mistică, potrivit căreia popoarelor mici le-ar fi hărăzit să fie înghițite de rechinii imperialiști americani. Mergând în avantgarda politicii mânceneze și a declarațiilor făcute chiar la începutul războiului de unii politicieni americani mai puțin „savanți", dar exprimând aceeași poftă de cuceriri și dominație mondială a imperialismului american, Speakman a cerut ca, în interesul expansiunii sale, Statele Unite să opună una alteia asemenea „puteri mari ca Rusia și Germania" pentru ca ele să se distrugă reciproc. Rezultatul războiului a dat peste cap proiectele imperialismului american și a dat o nouă lovitură zdrobitoare geopoliticii: Uniunea Sovietică nu numai că nu a fost distrusă dar a ieșit întărită din război. Chiar și în ce privește Germania, o parte din această țară s'a desprins din ghiarele fascismului și imperialismului și a pornit pe calea socialismului.

Cât despre statele mici, în rândul cărora geopoliticienii americani au trecut cu dispreț Franța și Italia, Speakman exprimă o opinie plină de cinism: „Oricare ar fi contribuția lor istorică la știință și la civilizație, în zilele noastre ele constituie o incomoditate politică". Pe aceeași linie a negării dreptului statelor la o existență independentă și la suveranitate merge și un alt geopolitician american, filozoful ultrareacționar James Burnham. Existența statelor naționale a devenit ceva anacronic, pretinde Burnham. Iată la ce culme a nerușinării ajung „savanții" imperialiștilor americani, dușmani de moarte ai independenței popoarelor. Tocmai de asemenea „teorii" reacționare și criminale avea nevoie Wall-Street-ul pentru politica sa ticăloasă de înrobire și îngenunchiere a statelor din Apusul Europei, din America Latină, din alte părți ale lumii. Dela aceste „teorii" la planul Marshall, la planul Schumann, pactul Atlanticului și alte instrumente de înrobire a unor țări altădată libere nu este decât un pas.

In anul 1944, deci încă în perioada finală a războiului geopoliticianul american George Weller a scris o carte intitulată „Bazele de peste ocean" în care caută să justifice „necesitatea" împânzirii întregii suprafețe a pământului cu baze militare americane. El nu se sfiește să răstoarne și să falsifice în mod grosolan adevărul declarând de exemplu că mișcarea națională de eliberare din colonii nu este altceva decât o formă de ...imperialism și că imperialismul veritabil, cu forma sa atât de odioasă, colonialismul, nu este exploatare ci doar o „tutelă părintească". Cuprins de un adevărat delir expansionist, Weller nu mai știe unde trebue să fixeze „hotarul american". Ca apucat de furii el exclamă „Unde sunt în zilele noastre hotarele americane? Ele nu mai există. Ele sunt peste tot; America luptă acum pe întregul glob pământesc". Desigur că între isteria acestui pseudosavant bine plătit de trusturi și actualele ifose războinice ale unor conducători și generali americani pe de o parte — și gestul răposatului ministru american Forestall care și-a întrerupt visurile sale asemănătoare de dominație mondială pentru a se arunca pe fereastra unui ospiciu, cuprins de un acces de nebunie veritabilă, nu este mare distanță.

Atâtătorii la război americani, în rândurile cărora „savanții" geopoliticieni caută să obțină un loc cât mai de seamă, turbează de furie numai la auzul cuvântului pace. Unul dintre acești geopoliticieni — un anume Keffer, a cărui carte intitulată „Realitățile puterii mondiale" a apărut anul trecut în S. U. A., face o adevărată și destul de sinceră profesiune de credință încă dela început. „Dacă cititorul speră să găsească în carte o rază de speranță pentru pace, atunci mai bine să nu citească mai departe — declară Keffer în prefață. Cartea, adaugă el, este închinată dovedirii faptului că războiul viitor este inevitabil". Mai departe Keffer, proclamând necesitatea desființării dreptului internațional, face recomandări în legătură cu metodele politicii americane: „Singura lege pe care o poate aplica un stat este legea forței — spune el. Imi trebuie, vreau, iau! Statele Unite trebue să folosească cu curaj pe scară internațională politica bâtei". Metoda gangsterismului în relațiile internaționale — iată ce propune „savantul" stipendiat al regilor tunurilor. Strigătul său canibalic este expresia slăbiciunii și furiei nepotincioase a imperialiștilor americani față de creșterea neîncetată a forțelor democrației, socialismului și păcii, față de adâncirea contradicțiilor între imperialiști, față de greutățile economice crescânde provocate de economia de război, față de rostogolirea spre criză a economiei americane.

Pentru diplomația americană, Keffer recomandă deasemeni un program de acțiune precis. Dacă înainte, spune el, un ambasador (desigur un ambasador al S.U.A. — n.r.) pleca în străinătate „pentru a spune minciuni", astăzi ambasada trebue să fie „un centru de spionaj, propagandă și corupție". Nu s'ar putea spune că diplomația americană nu respectă în practică indicațiile „teoretice" ale pseudo-savanților americani! Școlile oficiale de spionaj din S.U.A., repetatele demascări făcute la procesele de spionaj din țările de democrație populară ale activității de subminare, diversiune și teroare duse de diplomații americani și însfârșit faimoasa lege americană a celor 100 de milioane de dolari pentru finanțarea oficială a trădătorilor și spionilor din țările lagărului păcii stau mărturie din acest punct de vedere!

Foarte semnificativ este faptul că paralel cu folosirea acestor metode împotriva țărilor din lagărul democrat, geopoliticienii americani recomandă guvernanților lor să înceapă extinderea imperiului american pe pielea „aliaților" Americii. Ei proclamă Franța, Italia și alte state drept spațiu vid, care se cere imediat ocupat. Cu dispreț boieresc Keffer numește statele subordonate S. U. A. „state remorci", care, după părerea sa, reprezintă vacuumuri de forță, iar din punct de vedere geopolitic — scrie el — „vacuumul de forță trebue să fie imediat umplut". Desigur prin ocupația militară a trupelor americane — așa cum se și întâmplă în Franța, Italia, etc. In ce privește asigurarea de baze militare, geopoliticianul Weller declară că S.U.A. are la dispoziție pur și simplu sistemul de baze al imperiului britanic, „care va trebui predat în mâini mai tinere și mai puternice", respectiv în mâinile S.U.A. Iată cum arată, în lucrările geopoliticienilor americani alianța cu Anglia pe care Weller o mai și asemuește cinic cu ...o căsătorie din dragoste!

Inconsistența și falsitatea „teoriilor" geopolitice au fost de mult dovedite. Marele Lenin a demascat încă la sfârșitul secolului XIX pe pseudo-savanții burghezi care afirmau că din cauza condițiilor naturale regiunile periferice de stepă din Sudul și Estul Rusiei europene vor fi întotdeauna dintre cele mai sărace și mai greu de cultivat. Lenin a arătat că greșala acestor falsi profeți constă în ignorarea posibilităților progresului social și tehnic. Și într'adevăr, Puterea Sovietică a dat într'o scurtă perioadă de timp o strălucitoare desmințire „teoreticienilor" reacționari ai burgheziei. Ridicarea extraordinară a industriei și agriculturii în ținuturile din Sud-Estul Rusiei și pe întreaga suprafață a Uniunii Sovietice, lar acum înfăptuirea mărețului plan stalinist de împădurire arată clar că oamenii, cunoscând legile naturii, în condițiile societății socialiste dobândesc o uriașă forță de a transforma mediul geografic în interesul societății. Tovarășul Stalin a dat o explicație profund științifică rolului real pe care-l joacă mediul geografic în dezvoltarea societății. Mediul geografic este una din condițiile permanente și necesare ale vieții materiale a societății, dar el nu este factorul hotărîtor pentru dezvoltarea societății; el este relativ neschimbat, constant, schimbările lui însemnate nu se săvârșesc decât în decurs de zeci de mii și milioane de ani, pe când schimbări radicale ale vieții sociale se săvârșesc mult mai repede. „In decurs de trei mii de ani — scrie tovarășul Stalin — au putut să se schimbe în Europa trei orânduiri sociale diferite: orânduirea comunismului primitiv, orânduirea sclavagistă, orânduirea feudală, lar în partea de Est a Europei, în U.R.S.S., s'au schimbat chiar patru orânduiri sociale. Or, în aceeași perioadă, condițiile geografice în Europa ori nu s'au schimbat deloc, ori s'au schimbat într'o măsură atât de neînsemnată, încât geografia nu consideră necesar măcar să le pomenească... De aci urmează că mediul geografic nu poate fi cauza principală, cauza **determinantă** a dezvoltării sociale, căci ceeace rămâne aproape neschimbat în decurs de zeci de mii de ani nu poate fi cauza principală de dezvoltare a ceeace trece prin schimbări radicale în decurs de sute de ani".

Experiența construirii socialismului în U.R.S.S. și în țările de democrație populară și a trecerii la construirea comunismului în Uniunea Sovietică zdrobește toate aluziile geopoliticienilor, dovedind încă odată că nu factorul geografic are o influență determinantă asupra dezvoltării social-politice și că acest rol de factor determinant îl are modul de producție a bunurilor materiale.

Azi, în U.R.S.S. oamenii sovietici schimbă cursul fluviilor, înalță uriașe hidrocentrale, transformă pusturi în grădini înfloritoare, îmbunătățesc solul, urcă tot mai spre nord granița culturii cerealelor și fructelor, încep chiar să îmbunătățească clima pe întinderi considerabile și aceasta nu pentrucă s'ar fi schimbat cu ceva mediul geografic în sine, după prăbușirea țarismului. In U.R.S.S., sub soarele socialismului triumfător, oamenii, cunoscând legile obiective ale naturii și societății și folosindu-le în interesul dezvoltării societății, au căpătat puterea de a influența în măsură însemnată factorul geografic. Acelaș proces se petrece în țările de democrație populară, în marea Republică Populară Chineză.

O categorică și totală desmințire practică suferă și alurelile geopolitice cu privire la caracterul „firesc" și „necesar" al politicii forței și agresiunii, determinat, chipurile, de factorul geografic.

Ca dela cer la pământ se deosebește politica externă, profund progresistă și iubitoare de pace, a Uniunii Sovietice, bastionul popoarelor în lupta pentru pace, democrație și socialism, de politica imperialistă reacționară a Rusiei țariste care pe drept cuvânt era numită închisoarea popoarelor. Ca dela cer la pământ se deosebește politica externă a țării noastre, care este astăzi un ostaș credincios și de nădejde al marelui front al păcii și socialismului, de politica externă a Românlei burghezo-moșierești, care era o colonie și o bază de război antisovietic a imperialismului englez, francez, german, american, etc. Nici în U.R.S.S., nici la noi, nici în celelalte țări de democrație populară nu s'au schimbat însă cursul apelor, înălțimea munților, natura solului etc. S'a schimbat însă clasa conducătoare a statului, se schimbă modul de producție, se creează o nouă bază economică — socialistă — a societății — și aceasta este hotărîtor, căci politica externă a oricărui stat, ca și politica internă, este dictată nu de condițiile geografice ci de clasele care sunt la putere în acel stat, de cerințele legilor obiective ale dezvoltării societății.

Geopolitica este o teorie falsă, falimentară, reacționară și retrogradă așa cum este și patronul ei, imperialismul putred — slăbit de contradicții, zdruncinat de lupta maselor și sortit pieirii. Pseudoteoriile dușmănoase păcii și libertății popoarelor, de teapa geopoliticii fasciste americane, demnă urmașă a geopoliticii hitleriste, stârnesc indignarea și disprețul tuturor oamenilor cinstiți. Demascarea acestor așazise teorii constitue o sarcină primordială a tuturor apărătorilor păcii.

Tot mai puternic mărețele idei ale marxism-leninismului luminează întregii oameni ai calea dezvoltării civilizației mondiale. Inarmați cu ideile geniale ale lui Marx, Engels, Lenin și Stalin, oamenii muncii demască și zdrobesc teoriile putrede ale apologeților imperialismului, grăbind ceasul victoriei definitive a păcii și socialismului în lumea întreagă.

V. ILIESCU

Scrisoare din Olanda

Catastrofa inundațiilor din Olanda

W. JANSMA

Catastrofa inundațiilor a început în Olanda la 1 Februarie. În această zi în Marea Nordului, în fața coastelor olandeze, un flux extraordinar s'a ciocnit cu un uragan care venea din direcția Nord-Est și care a atins pe alocuri viteza formidabilă de 145 km. pe oră. În toată țara au fost smulse acoperișurile caselor, au fost dezrădăcinați pomii, au fost distruse căile ferate și instalațiile electrice. Cea mai mare catastrofă a avut loc în regiunile de coastă și în regiunile cele mai joase ale țării. După cum se știe, aproape 80% din populația Olandei trăiește în regiuni de coastă mai joase decât nivelul mării. Orașul Amsterdam, de exemplu, se află cu 5 m. sub nivelul mării. În multe regiuni ale Olandei diferența de nivel dintre apa mării și șesul locuit este de nu mai puțin de 15 metri. În decurs de mai multe secole aceste ținuturi au fost smulse apelor prin construirea unui vast sistem de diguri dealungul coastelor mării și ale fluviilor mai mari. Astfel, insulele din Sudul Olandei, Voorne-Putten și Goeree-Overflake, precum și insulele din provincia Seeland sunt apărate exclusiv de diguri de siguranță care au menirea să apere ținutul de inundațiile în cazul unei spărturi în digul principal. În unele părți ale Olandei există două diguri de rezervă pe lângă digul principal.

În noaptea catastrofei digurile s'au rupt în Olanda de Sud, în provincia Seeland, dealungul fluviilor Maas și Ijssel și pe insula Texel. Valurile au trecut peste stăvilarul dintre lacul Zuidersee și Marea Nordului și au distrus digurile care apărau stațiunile balneare Schevtingen, Teni, Noorwijk și Katwijk. Apa a distrus terasamentul căilor ferate din provincia Brabant și din Olanda de sud și a ajuns până la Rotterdam și Dordrecht. În insulele din sudul Olandei, în cele din partea de vest a Brabantului și mai ales la Seeland populația din orașe și sate a fost surprinsă în somn.

În mod oficial s'a anunțat că sunt 1.300 de morți, dar numărul exact al victimelor nu este încă cunoscut. În fiecare oră, apele aruncă cadavre pe ruinele digurilor prăbușite. Numeroase sate și ferme sunt încă izolate. Pierderile de vaci de rasă se urcă la zeci de mii de capete, iar pierderile de cai, oi și porci nici nu au fost stabilite.

În orașele și satele inundate s'au petrecut tragedii de nedescris. Mii de oameni au stat zile întregi pe acoperișuri, în pomi și pe stâlpi de telegraf, unde au murit de groază, frig și epuizare. În momentul când scriem la câteva zile după groaznica furtună, mii de oameni se mai găsesc în pericol de moarte. Un prim bilanț provizoriu al catastrofei care a lovit poporul olandez este îngrozitor. Aproape 100 000 de oameni au rămas fără domiciliu. Un milion de oameni au fost loviți direct sau indirect. Aproape 200.000 ha. din cel mai bun pământ arabil au fost inundate, în cea mai mare parte de apa mărilor. Apa sărată face pământul inutilizabil timp de aproape 7 ani. Au fost distruse zeci de mii de case, drumurile și alte căi de comunicație au dispărut. Deasemeni, în regiunile sinistrate au fost distruse complect instalațiile de gaz și canalizare, instalațiile electrice și telefonice, instalațiile de irigare, o mulțime de mașini agricole și, în fine, digurile. Pagubele se urcă la miliarde de guldeni.

În legătură cu cauzele catastrofei, este semnificativ de arătat că ziarul „Het Vrije Volk" a scris că, pe baza cercetărilor făcute, s'a anunțat de mai multe ori că sunt posibile inundații de asemenea proporții. Ziarul declară că s'a știut că digurile și zăgazurile de coastă din apropierea revărsării fluviilor nu prezintă destulă siguranță. Ziarul „De Waarheid" (organul Partidului Comunist N. R.) a citat declarațiile unui inginer constructor de diguri care a atras atenția încă în 1947 că este posibilă o asemenea catastrofă. „Het Vaderland", un ziar din Haga, a arătat că Ministerul Apelor a primit în ultimii ani pentru întreținerea și îmbunătățirea digurilor, mai puțin cu 400 milioane de guldeni pe an decât ar fi avut nevoie. Faptul că din 1916 nu s'au mai întâmplat inundații mari a încurajat autoritățile de resort în atitudinea lor de nepăsare criminală față de cerințele de întreținere și de modernizare a digurilor. Sub cuvânt că eventualitatea clocnirii unui flux cu un uragan este destul de mică, guvernul n'a găsit însă niciodată bani pentru apărarea țării împotriva forțelor naturii. Aceasta în timp ce — din porunca patronilor săi americani — el a secătuit bugetul și finanțele țării cu cheltuieli de înarmare de miliarde de guldeni în vederea unui război agresiv, îndreptat împotriva Uniunii Sovietice și țărilor de democrație populară. Numai în 1951—52 a fost alocată pentru scopuri militare uriașa sumă de 3 miliarde guldeni (aproximativ 9 miliarde lei N. R.).

În cursul lucrărilor de salvare autoritățile au dat dovadă de același spirit de incurie și nepăsare criminală. Îndată ce au fost cunoscute primele știri despre nenorocire și proporțiile ei, la 1 Februarie, pescarii din Scheveningen și Seeland au și pornit prin furtună cu bărcile lor spre locurile cele mai grev lovite. Corespondenții ziarului „De Waarheid", care au luat parte la acțiunile de salvare, scriu despre faptele eroice ale pescarilor. Înfruntând groaznica furtună, și punându-și viața în pericol, pescarii au salvat mii și mii de oameni. Corespondenții povestesc despre muncitorii și țăranii care, prin muncă neîntreruptă, zile și nopți întregi au reușit chiar în timpul furtunii să închidă breșele de câte 40—50 m. lungime din diguri. Dar ei povestesc totodată despre nenumărații părinți, care și-au văzut copiii lor murind în valuri, fiindcă ajutorul a venit prea târziu.

Pescarii din Scheveningen și din alte localități care s'au avântat voluntar și plini de abnegație spre locurile cele mai periculoase, nu au putut ajunge cu vasele lor

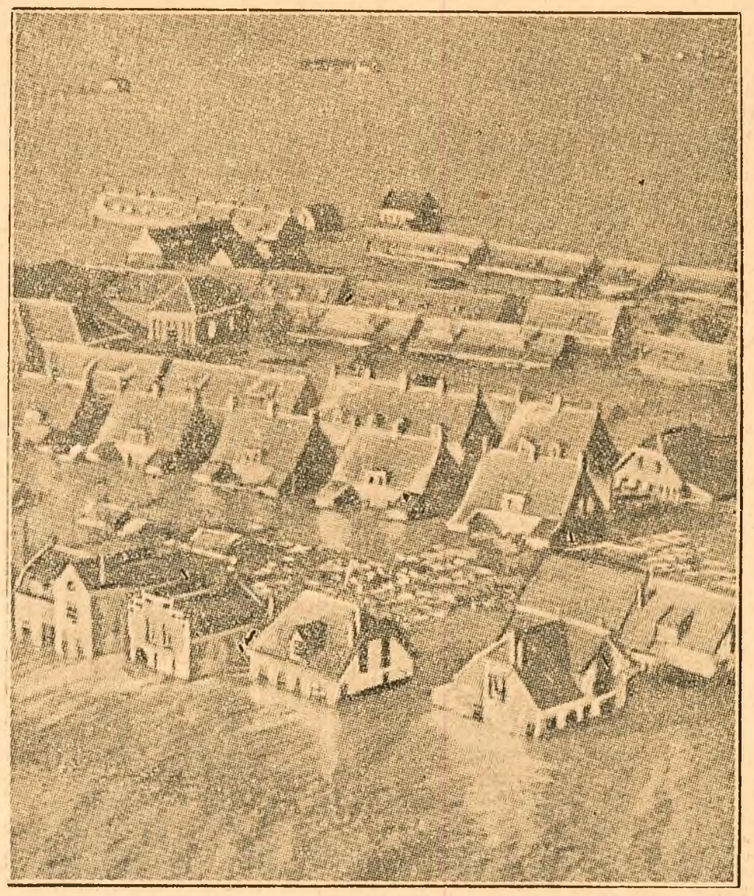

Vedere asupra unei părți din insula inundată Goeree-Overflake

cu motor, decât până la marginea locurilor inundate. Cu bărcile cu vâsle pe care le aveau pe bord ei au încercat să pătrundă în sate și gospodării. Două zile în șir ei au cerut prin radio să li se trimită vase motorizate mici, ce se găsesc în mare număr în Olanda. Dar aceste vase nu au sosit. Flote întregi de bărci de pescari au zăcut zile în șir prin porturi și golfuri. Pescarii au încercat să treacă cu mâinile bărcile cu vâsle peste diguri, dar ei nu au putut ajunge până la oamenii care, o sută de metri mai departe, se înecau. În Olanda există mii de iachturi luxoase mici. Ele au rămas imobilizate în porturi pentrucă nu a existat o autoritate care să ia asupra sa cheltuielile de deplasare.

În ziua catastrofei, adică la 1 Februarie a avut loc la Haga o mare demonstrație națională împotriva șomajului. Demonstrația a fost organizată de Sindicatele Unite. Când s'au răspândit primele știri sute de muncitori din nordul țării, specialiști în lupta cu apele, care veniseră la Haga pentru a cere de lucru, s'au oferit să plece în ținuturile sinistrate. Ei au trebuit însă să se întoarcă din drum pentrucă nici o autoritate nu a vrut să plătească pe acești șomeri sau să ajute familiile lor rămase acasă.

În ziua catastrofei, guvernul a lansat un apel pentru colectarea de bani, îmbrăcăminte și încălțăminte pentru sinistrați. Populația a contribuit cu o bunăvoință nemaicunoscută până atunci. Bărbații își scoteau paltoanele pe stradă, copiii ofereau toate economiile lor din pușculițe, muncitorii dintr'o fabrică mare unde lucrează 7000 de oameni au dat salariul pe 17 ore. În rândul populației muncitoare au fost numeroase exemple sguduitoare de sacrificiu.

A doua zi după catastrofă a avut loc o ședință extraordinară a parlamentului. Guvernul a dat un comunicat prin care a chemat din nou populația să contribue cu bani. S'a adus la cunoștință că pentru sume mari se va acorda scutire de impozite, dar guvernul nu a declarat ce sumă pune la dispoziție pentru primul ajutor. În schimb a declarat că duce tratative cu Washingtonul pentru întrebuințarea fondurilor de echivalare a creditelor obținute în cadrul planului Marshall. Se știe însă că aruncarea pe plată a acestor bani înseamnă inflație, deci noi nenorociri pentru oamenii muncii.

„Prietenul" la nevoie se cunoaște. Ministrul de externe american Dulles care a fost la Haga, chiar în acele zile grele, a bătut cu pumnul în masă și nu a admis nicio amânare în ce privește executarea planurilor militariste agresive ale coaliției atlantice, în ciuda nenorocirilor și imenselor pagube care au lovit poporul olandez. Poporul olandez nu poate să nu înregistreze această nouă dovadă a „prieteniei" ce o manifestă față de el „aliații" americani, în împrejurări atât de tragice

Biroul politic al Partidului Comunist Olandez s'a întrunit chiar la 1 Februarie.

Biroul Politic al P.C.O. a declarat că guvernele postbelice ale lui Drees, și mai ales Ministerul Apelor sunt direct răspunzătoare de catastrofa inundațiilor. „Ei — se spune în declarație — **au pus în balanță viața și avutul cetățenilor, neținând seama de avertismentele care vin de ani de zile din partea specialiștilor, deputaților și din partea unor organe în subordine ale aparatului de stat. Ei au neglijat apărarea țării în favoarea unei înarmări care înghite totul".**

Având în vedere proporțiile catastrofei, Partidul Comunist a cerut organizarea imediată a unei largi acțiuni guvernamentale de ajutorare a sinistraților. S'au cerut garanții din partea guvernului pentru completa reconstrucție a ținuturilor lovite. În acelaș timp Partidul Comunist a chemat muncitorimea la solidaritate și sprijinirea acțiunii de ajutorare.

Între timp, mii de oameni sunt încă în primejdie de moarte și primejdia unor noi inundații nu a fost înlăturată.

Avioane particulare cu excursioniști sboară deasupra locurilor inundate, fac fotografii, organizează transmisii de televiziune în care se văd oameni disperați agățați de acoperișuri și resturi de diguri izolate, în timp ce mii de oameni sinistrați continuă să se afle în primejdie. Catastrofa prin care a trecut poporul olandez subliniază odată mai mult putreziciunea lumii capitaliste, unde cetățeanul de rând, este considerat material uman brut, bun numai pentru exploatare.

Amsterdam, Februarie 1953.

Succesul patinatorilor sovietici la campionatele mondiale

Oleg Goncearenko (U.R.S.S.) a cucerit titlul de campion mondial

HELSINKI 16 (Agerpres) — TASS Sâmbătă și Duminică s'au desfășurat pe stadionul Olimpic din Helsinki campionatele mondiale de patinaj viteză. La această importantă competiție au participat cei mai buni patinatori din U.R.S.S., R.P. Ungară, Anglia, Austria, Finlanda, Olanda, Suedia, Norvegia și Coreea de Sud.

La solemnitatea de deschidere a campionatelor a fost de față președintele Seimului finlandez, Fagerholm, care a rostit un scurt discurs de salut.

Campionatele mondiale de patinaj viteză au dovedit superioritatea patinatorilor sovietici care timp de două zile pe pista stadionului Olimpic din Helsinki au arătat o înaltă măestrie, cucerind victoria în trei din cele patru probe clasice și titlul de campion mondial absolut prin O. Goncearenko.

Sâmbătă 14 Februarie au avut loc întrecerile în probele de 500 și 5.000 m. În proba de 500 m. pe primul loc s'a clasat patinatorul finlandez Salonen cu timpul de 43" 1/10, urmat de Silkov (U.R.S.S.) cu 43" 5/10, Cealkin (U.R.S.S.) cu 44", Kodi (Norvegia), Goncearenko (U.R.S.S.) și Saharov (U.R.S.S.).

În cursa pe distanța de 5 000 m. cel mai bun rezultat a fost realizat de reprezentantul U.R.S.S., Goncearenko, care a marcat timpul de 8.26".

La 15 Februarie campionatele mondiale de patinaj viteză au continuat cu disputarea probelor de 1 500 și 10 000 m. Aceste probe s'au terminat cu victoria netă a sportivilor sovietici. Cursa de 1.500 m. a revenit patinatorului sovietic Silkov cu timpul de 2'18". Învingătorul a fost urmat de Goncearenko (U.R.S.S.) care a marcat 2'19" și de Van Der Voort (Olanda) cu timpul de 2'19" 1/10.

La proba de 10 000 m. au participat patinatorii plasați pe primele 12 locuri în proba de 5 000 m. Din nou patinatorul sovietic Goncearenko s'a comportat strălucit, clasându-se primul cu timpul de 12'22" 2/10. Patinatorul sovietic a întrecut cu mai mult de 7" pe cel de al doilea clasat, olandezul Brockman. Zecile de mii de spectatori de pe stadion au salutat cu entuziasm strălucita victorie a lui Goncearenko care câștigând această probă a cucerit titlul de onoare de campion mondial.

După desfășurarea celor patru probe ale competiției, clasamentul definitiv al campionatului mondial de patinaj viteză este următorul: 1) Goncearenko (U.R.S.S.) 193,143 puncte, campion mondial; 2) Silkov (U.R.S.S.) 194,508 puncte; 3) Van Der Voort (Olanda) 195,522 puncte; 4) Brockman (Olanda) 197,268 puncte; 5) Haugli (Norvegia) 197,503 puncte; 6) Huiskes (Olanda) 198,495 puncte; 7) Saharov (U.R.S.S.) 199,073 puncte; 8) Eriksson (Suedia) 199,175 puncte; 9) Martinson (Norvegia) 199,378 puncte; 10) Pajor (Suedia) 199,412 puncte; 11) Offenberger (Austria) 199,598 puncte; 12) Paarkinen (Finlanda) 199,723 puncte.

După disputarea ultimei probe, în aclamațiile entuziaste ale miilor de spectatori, arbitrul principal al campionatelor, Blumquist, a oferit învingătorului, Oleg Goncearenko, cununa de lauri care se acordă campionului mondial. Apoi, în sunetele Imnului Uniunii Sovietice campionul mondial pe anul 1953 la patinaj viteză Goncearenko, a făcut turul de onoare.

Recepții la Moscova și Pekin cu prilejul celei de a treia aniversări a Tratatului sovieto-chinez

MOSCOVA 15 (Agerpres). — TASS transmite:

La 14 Februarie ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Chineze, Cen Ven-tian, a oferit o recepție cu prilejul celei de a treia aniversări a semnării Tratatului de prietenie, alianță și asistență mutuală între Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și Republica Populară Chineză.

La recepție au fost prezenți: N. A. Bulganin, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.; M. P. Tarasov, președintele Sovietului Suprem al R.S.F.S.R.; A. I. Vișinski, A. M. Vasilevski, N. G. Kuznețov, P. N. Kumâkin, N. K. Baibakov, M. V. Hrunicev, V. N. Stoletov, N. D. Psurțev, K. P. Gorșenin, G. S. Hlamov, S. M. Tihomisov, N. S. Kazakov, P. I. Prosin, D. I. Raizer, Z. A. Șașkov, G. M. Orlov — miniștri ai U.R.S.S.; D. I. Alioșin, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R.S.F.S.R.; A. A. Volin, președintele Tribunalului Suprem al U.R.S.S.; G. N. Safonov, procuror general al U.R.S.S.; V. D. Sokolovski și S. M. Budionîi, mareșali ai Uniunii Sovietice și alții.

Din partea chineză au participat: Li Fu-ciun, vicepreședinte al Comitetului financiar-economic de pe lângă Consiliul Administrativ de stat, Ți-ciuan, vicepreședinte al Comitetului financiar-economic de pe lângă Consiliul Administrativ de stat și ministru al Comerțului Exterior; Sun Șao-ven, șeful secretariatului Consiliului financiar-economic; Ge Bao-țiuan, Țiu Te-min, Li Tao, — consilieri ai ambasadei; Li Țian, Siui Da-șen, consilieri comerciali; generalul-maior Dji Hie, atașat militar și alți funcționari superiori ai ambasadei R. P. Chineze la Moscova.

★

PEKIN 15 (Agerpres). — China Nouă transmite:

La 14 Februarie a avut loc la ambasada U.R.S.S. din Pekin o recepție cu prilejul celei de a treia aniversări a semnării Tratatului de prietenie, alianță și asistență mutuală între Uniunea Sovietică și Republica Populară Chineză.

La recepție au participat Ciu De, Gao Gan, Li Ci-șen — vicepreședinți ai Consiliului Guvernamental Central Popular; Lin Bo-ciu, secretar general al Consiliului Guvernamental Central Popular; Ciu En-lai, premier al Consiliului Administrativ de stat și ministru al Afacerilor Externe; Dun Bi-u, Go Mo-jo, Huan Ian-pei, vicepremieri, precum și alți membri ai Guvernului Popular Central, conducători ai partidelor democrate și ai organizațiilor obștești, oameni ai științei și culturii și membri ai corpului diplomatic, în total au participat peste 500 de persoane.

Sub presiunea opiniei publice mondiale

Autoritățile americane au amânat din nou executarea sentinței în procesul soților Rosenberg

WASHINGTON 16 (Agepres).

După cum anunță agenția France Presse, autoritățile americane au fixat ziua de 12 Martie ca dată probabilă a executării sentinței de condamnare la moarte a soților Rosenberg.

Această nouă amânare a executării criminalului verdict va da un nou imbold luptei pentru salvarea soților Rosenberg dusă de oamenii iubitori de pace din lumea întreagă.

Evenimentele din Coreea

PHENIAN 16 (Agerpres).—TASS transmite:

În comunicatul din 15 Februarie al Inaltului Comandament al Armatei Populare a R.P.D. Coreene se anunță că în cursul zilei nu s'au petrecut schimbări importante în niciun sector al frontului.

La 15 Februarie, artileria antiaeriană a armatei populare și pușcașii-vânători de avioane au doborît șase avioane ale inamicului.

Noi atrocități săvârșite de agresorii americani pe insula Kociedo

PHENIAN 16 (Agerpres). — TASS Agenția Centrală Telegrafică Coreeană anunță că la 7 Februarie soldații americani au măcelărit prizonieri de război din lagărul Nr. 3 de pe insula Kociedo, iar la 9 Februarie au masacrat prizonieri dintr'un lagăr din apropierea satului Jenguri, de pe insula Kociedo. Agenția subliniază că intervenționiștii americani au recurs la bestialități și crime în lagărele în care sunt deținuți soldați și ofițeri ai Armatei Populare Coreene și ai detașamentelor de voluntari chinezi căzuți prizonieri. Acest fapt este dovedit prin folosirea gazelor toxice și lacrimogene, a grenadelor de mână, a bombelor chimice și a diferitelor arme de foc împotriva unor prizonieri de război neînarmați.

Agenția arată că crimele săvârșite de intervenționiștii americani în lagărele de pe insula Kociedo constituie o nouă provocare în scopul de a extinde războiul.

Trei soldați englezi și un soldat francez au cerut azil politic guvernului R. D. Germane

BERLIN 16 (Agerpres). — După cum relatează agenția „France Presse", trei soldați englezi și un soldat francez din trupele de ocupație staționate în sectorul occidental al Berlinului au trecut pe teritoriul Republicii Democrate Germane și au cerut azil politic guvernului Republicii Democrate Germane.

★

BERLIN 16 (Agerpres). — A.D.N. Într'o cerere adresată la 14 Februarie guvernului Republicii Democrate Germane căruia îi solicită azil politic, soldații englezi scriu între altele: „Noi, Glancy, Irwin și Lewis, soldați din batalionul regal 1 de pușcași scoțieni, am trecut în Republica Democrată Germană pentru a găsi azil politic și pentru a munci în pace. Ca soldați ai armatei engleze ne-am convins că noi suntem pregătiți pentru a servi drept carne de tun într'un viitor război mondial.

Suntem împotriva războiului infam care se duce în Coreea.

Au vrut să ne trimită în Coreea să ucidem locuitori pașnici coreeni, însă noi am hotărît să evităm această misiune rușinoasă, deoarece nu vrem să ne mânjim mâinile cu sângele eroicului popor coreean..."

Soldatul francez Guerrini scrie:

„Subsemnatul Jean Guerrini, soldat în batalionul 46 francez de ocupație din Berlinul de Vest. Duminică 11/1, am părăsit de bună voie unitatea pentru a trece în Republica Democrată Germană cu unicul scop — de a obține azil politic și a putea munci în pace. Timp de opt ani am servit în marina franceză. Din Ianuarie până în Octombrie 1952, am servit în batalionul II francez din Coreea. În tot cursul vieții mele nu am văzut fapte mai josnice decât cele înfăptuite de așanumitele trupe ale O.N.U. în Coreea.

Am văzut ruinele orașelor și satelor din Coreea. Am văzut foametea inspăimântătoare, mizeria și frigul la care „barbarii civilizați din secolul XX" sortesc eroicul popor coreean. Obscurantiștii clericali de la Washington, Londra și Paris încearcă să inducă în eroare opinia publică mondială, pozând în salvatorii Coreei. Ei sunt ucigași..

Rog guvernul Republicii Democrate Germane să-mi acorde dreptul de azil în Republica Democrată Germană. Voi face totul ce-mi stă în putere pentru a servi pacea și democrația".

Ascuțirea luptei dintre monopoliștii țărilor participante la „planul Schuman"

PARIS 16 (Agerpres).— TASS

Recent a intrat în funcțiune „piața unică" a cărbunelui, fierului, fierului vechi și a minereului de fier, prevăzută de planul Schuman. Din această „piață unică" fac parte Franța, Germania occidentală, Belgia, Italia, Olanda și Luxemburgul. Cu începere dela 10 Februarie tarifele vamale la cărbune, fier vechi și minereu de fier au fost anulate. Potrivit relatărilor presei, tarifele vamale la oțel vor fi anulate peste două luni.

Această piață își începe activitatea într'o atmosferă de extremă nervozitate și dezorientare pe care ziarele o pun în legătură cu intensificarea concurenței între țările participante la această piață.

Se presupune că lupta cea mai aprigă se va desfășura între industriașii francezi și cei vestgermani.

Monopoliștii francezi, care au aderat în 1950 la planul Schuman sperând să-și consolideze pozițiile economice în Europa occidentală, se vor lovi acum pe „piața unică" de concurenți puternici — magnații din Ruhr, cunoscuți prin strânsele lor legături cu monopoliștii din Wall Street.

Cercurile de afaceri din Franța sunt îngrijorate de perspectivele sumbre ale luptei împotriva magnaților din Ruhr. Această îngrijorare a fost exprimată printre alții de Ricard, președintele Asociației patronilor din industria metalurgică a Franței, care a declarat recent: „Odată cu deschiderea pieții unice a cărbunelui și oțelului, noi, francezii, vom pierde pretutindeni".

O mare panică domnește și în Italia. Ziarul „Globo", purtătorul de cuvânt al industriașilor italieni, se plânge că nu toți participanții „pieții unice" se bucură de condiții egale și recomandă patronilor „să acționeze extrem de prudent, deoarece industria italiană se găsește în condiții mult mai proaste decât concurenții ei care, dat fiind depresiunea prin care trece în prezent industria europeană, nu vor șovăi să recurgă la dumping pentru a acapara piața".

O nervozitate tot atât de mare se manifestă și în Belgia. Ministrul de externe belgian, Van Zeeland, a calificat aderarea țării sale la „piața unică" a cărbunelui și oțelului drept „o săritură în necunoscut".

Ascuțirea luptei între grupele monopoliste duce în mod inevitabil la lichidarea în massă a întreprinderilor mici și mijlocii, care nu vor putea să reziste concurenței întreprinderilor mai mari. Se va intensifica exploatarea oamenilor muncii și va crește șomajul.

Moisei Ivanovici Toidze a fost decorat cu Ordinul Lenin

MOSCOVA 16 (Agerpres). — TASS transmite:

Printr'un decret dat la 15 Februarie, Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. a conferit lui Moisei Ivanovici Toidze, membru activ al Academiei de Arte a U.R.S.S., Ordinul Lenin, cu prilejul împlinirii a 60 de ani de activitate creatoare și pentru meritele sale în dezvoltarea artelor plastice sovietice.

Mare meeting la Londra la aniversarea ziarului „Daily Worker"

LONDRA 16 (Agerpres). — TASS

Cu prilejul celei de a 23-a aniversări dela fondarea ziarului „Daily Worker", în seara zilei de 15 Februarie a avut loc pe stadionul Harringway din Londra un mare meeting la care au participat peste 10.000 de locuitori ai Londrei și din provincie. La meeting au luat cuvântul Harry Pollitt, secretar general al Partidului Comunist al Marii Britanii, John Campbell, redactor al ziarului „Daily Worker", dr. Hewlett Johnson, decan de Canterbury și Fiorimond Bonte, fruntaș de seamă al Partidului Comunist Francez și deputat în Adunarea Națională Franceză.

Toți vorbitorii au subliniat necesitatea luptei pentru pace, a desfășurării campaniei împotriva amenințării imperialiștilor americani de a extinde agresiunea în Extremul Orient, necesitatea luptei pentru suprimarea controlului american asupra comerțului și politicii externe a Angliei.

La meeting s'a dat citire telegramelor de felicitare adresate ziarului „Daily Worker" de redacțiile ziarelor din Republica Populară Chineză, R. P. Bulgaria, Republica Democrată Germană, R. P. Ungară, precum și de redacțiile ziarelor progresiste din Australia, Belgia, Danemarca, Japonia și numeroase alte țări.

Extinderea mișcării greviste în Germania occidentală

BERLIN 15 (Agerpres). — A.D.N. transmite:

Greva textiliștilor vestgermani începută de muncitorii din Baden de Sud (landul Baden-Würtemberg) care cer sporirea salariilor și satisfacerea altor revendicări s'a extins în ultimele zile și în alte laendere din Germania occidentală.

La 9 Februarie au intrat în grevă circa 4.500 de muncitori din trei mari întreprinderi textile din Anhaus (Renania de Nord-Westfalia).

Tot la 9 Februarie au început greva 6.000 de muncitori dela fabrica textilă din orașul Gronau (Renania de Nord-Westfalia).

Greviștii au adresat consiliilor de întreprindere din mine și marile întreprinderi din regiunea Ruhr o scrisoare în care li se cere să sprijine greva textiliștilor. Au început greve și la întreprinderile din Borghorst și alte orașe industriale din landul Renania de Nord-Westfalia.

În Bavaria, nucleul mișcării greviste este centrul textilist Hof. Cei 12.000 de muncitori greviști din Nordhorn (Saxonia Inferioară) continuă cu succes lupta pentru drepturile lor. La greva muncitorilor textiliști s'au alăturat peste 1.000 de funcționari ai fabricilor textile.

Zilele trecute au intrat în grevă și muncitorii dela întreprinderile din orașul Grassel.

RADIO — Miercuri 18 Februarie 1953

Programul emis pe 351 m. lungime de undă: 9.00 — Muzică populară românească, executată de mari orchestre din diferite orașe ale țării; 11.30 — Muzică de estradă; 12.00 — Din marea Țară a Socialismului; 12.30 — Comentariul zilei; 13.40 — Lecturi literare; 15.00 — Muzică ușoară; 15.30 — Întrebări și răspunsuri; 15.40 — Cântă soprana Nelli Karova din Republica Populară Bulgaria; 16.25 — Concert popular. 17.30 — Jocul popular în creația compozitorilor noștri; 18.00 — Emisiune pentru tineretul muncitor; 18.30 — Muzică populară românească din regiunea Timișoara; 19.00 — Emisiune pentru militari; 19.35 — Compozitorii sovietici cântă dragostea de patrie; 20.45 — Țările de democrație populară construiesc socialismul; 21.15 — Program interpretat de pianista maghiară Annie Fischer. 22.25 — Din muzica ușoară a compozitorilor noștri; 23.00 — Buletin de știri în limba rusă; 23.05 — Lucrări ale compozitorilor din R.S.S. Azerbaidjană: Poemul vocal simfonic „Dincolo de Arax" de Djanghirov, suita „Șur" de Amirov și finalul suitei azerbaidjane de Niazi. **Programul emis pe 1935 m. și 285 m. lungimi de undă:** 6.35 — Cântece de massă interpretate de mari ansambluri românești; 7.00 — Muzică ușoară. 7.15 — Articolul de fond din ziarul „Scânteia"; 7.30 — Melodii populare românești; 8.00 — Buletin de știri în limba rusă. 8.45 — 9.00 — Cântece sportive ale compozitorilor noștri. 15.15 — Muzică ușoară (numai pe 285 m.); 15.30 — Cântece și jocuri populare românești (numai pe 285 m.). **Programul emis pe 1935 m. lungime de undă.** 16.25 — Muzică din opere la cererea ascultătorilor. 16.45 — Romanțe populare românești; 17.00 — Curs de limba rusă; 17.20 — Muzică din filmele „Caut o nevastă" și „Campionul boxului". 17.40 — Emisiune pentru oamenii muncii de pe ogoare; 18.10 — Muzică populară românească la cererea ascultătorilor; 18.40 — Jurnalul întrecerii socialiste. 20.15 — Concert de muzică sovietică. Concerte clasice interpretate de artiști sovietici laureați ai Premiului Stalin. 21.15 — Melodii de dans românești. 21.30 — Revista presei sovietice; **Programul emis pe 397 m. lungime de undă:** 6.30 — Emisiune în limba maghiară; 7.00 — Emisiune în limba sârbă. 16.25 — Muzică populară românească și prelucrări de folklor ale compozitorilor noștri. 18.00 — Emisiune în limba germană; 20.30 — Concert de muzică vocală și instrumentală interpretat de soliști ai minorităților naționale din R.P.R.; **Programul emis pe 261 m. lungime de undă:** 16.25 — Cântece de massă interpretate în limba maghiară sârbă și germană. 17.35 — Muzică vocală interpretată de soliști ai Operei Române de Stat din Cluj. La orele 6.10, 16.00, 22.00, 23.50 — Radio Jurnal.

SPECTACOLELE DE AZI

TEATRE: Opera de Stat: Tosca; **Municipal:** Cum vă place. **Teatrul de Operetă:** Aculina; **Tineretului.** Sinziana și Pepelea; **Armatei** (B-dul Gral Magheru), într'o noapte de vară; **Armatei** (Calea 13 Sept.): Ion Vodă cel Cumplit. **Muncitoresc C.F.R.** (sala Giulești): Makar Dubrava. **Țăndărică:** Țăndărică în țara zăpezii. **CINEMATOGRAFE: Timpuri Noi** (Bulevard): Rezistați împotriva agresiunii americane și ajutați Coreea. **Patria, București:** Mizerabilii (seria II-a). **Victoria, Libertății:** Mizerabilii (seria I a); **I. C. Frimu, Gh. Doja, Alex. Sahia, 1 Mai:** Micul partizan. **Lumina:** Visul unei artiste; **Elena Pavel:** Brutarul împăratului și împăratul brutarului. **23 August:** Balaurul; **Alex. Popov:** Azilul de noapte. **Miorița:** Destinul unor femei; **Moșilor:** Căsătorie ciudată; **N. Bălcescu, Olga Bancic:** Atacul caravanei; **Donca Simo:** Plecat fără adresă; **Cultural:** Actrița. **Rahova:** Toată lumea pe stadion; **Vasile Roaită:** Primul spectacol; **Flacăra:** Brutarul împăratului; **Arta:** Profesorul de dans; **Popular:** Acțiunea B; **Ilie Pintilie:** Caut o nevastă; **Unirea:** Moara satului. **Tudor Vladimirescu:** Cuceritorii aerului; **Timpuri Noi** (Grivița): Nevestele vesele din Windsor; **Const. David:** Puterea cea mare. **8 Mai:** Țiganii. **Republica, 7 Noembrie:** Dragoste și ură; **Volga:** Creatorul operelor muzicale nemuritoare Mussorgski.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București Piața Scânteii, Tel. 7.60.10 și 7.60.40. Tiparul: Combinatul poligrafic „CASA SCÂNTEII" — Abonamente individuale lunar lei 5, colective pentru muncitori, țărani și intelectuali lei 4.